

Vrednost vsakega članka in
za poštno vred ali
v Mariboru s pošiljanjem
na dom na celo leto 12 din.,
pol leta 7 din., četrt leta
5 din. Izven Jugoslavije
3 din. Naročnina se pošlje
na upravištvu "Sloven-
skega Gospodarja" v Mariboru,
Koroška cesta št. 5.
Lahko se dopiše do od-
povedi. Naročnina se pla-
čuje v naprej.
Telefon Interurban št. 113.

Posamezna številka stane 2 kroni ali 50 para.

Poštnina v državi SPS prevzeta.

Uredništvo: Koroška cesta
št. 5, Rokopis se ne vr-
ta. Upravištvu sprej-
ma naročnino, inserate in
reklamacije. Cene inces-
tom po dogovoru. Za vsi-
krajne oglase primerni
popusti. Nezaprite reklama-
cije so poštno preste.
Čekovni račun poštnega
urada Ljubljana št. 10.622.
Telefon Interurban št. 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

8. številka.

Maribor, dne 23. februarja 1922.

56. letnik.

Zakaj odklanja naša stranka razredno borbo?

Naš izkušen voditelj dr. Ant. Koščec je preteklo leto na nekem večerem zborovanju izjavil: „Mi odklanjamo razredno borbo, ker ne poznamo nobenih razredov razven dveh: razred zatiranih, zapostavljenih tlačanov na eni strani in razred vseoblastnih pripadnikov velekapitalizma na drugi strani.“

Voditeljeve besede so bile plod umnega razmišljanja in tvorijo del našega programa. Ker pa kmetem in delavcem ni popolnoma znan, hočemo ta predmet vsestransko preresiti. Prej ali slej bodo namreč razpisane volitve v narodno skupščino in slovensko ljudstvo bo zopet odločevalo o svoji usodi. Velekapitalistične ali batinaške politične stranke, kakor jim pravijo hrvaški seljaki, bodo v volilnem metelju izigravale svoje poslednje karte. — Godili se bodo čudeži: podkupljene agitatorje, nove časopise z vabljivimi obljubami in ogromne množine vsiljivih letakov, vse to bodo vrgli v svojem obupu med naše dobro ljudstvo; takrat bo moral odločiti hladni razum slovenskega kmeta, delavca in obrtnika.

V volilno borbo bosta posegli dve skupini, ki hodita sicer po ločenih potih, toda njuni cilj je klub temu skupen: obe skupini — velekapitalistične stranke v narodnih barvah in fakozivane razredno-borbenne stranke (socialisti, zemleradniki, samostojni itd.) — sta glede načrta o pobujanju ljudske stranke in njenega razvoja brezpogojno enodušni in bodoče volitve bodo prinesle v Slovenijo nekaj rahlo vezan „protiklerikalni blok“ (skupino). Mi, kar nas je zbranih pod neomadeževano zastavo krščanske demokracije, se jih ne bojimo. To velja osebno za velekapitalistične stranke (radikale, demokrate). Ljudstvo jih je docela spoznalo in zato jim ne bo nasedlo. — Nekoliko nevarnejše so pa razredne stranke, ki bodo z njim lastnimi izkušnjami vabile posamezne stanovne v svoja okrilja. Socialisti bodo, kakor vedno, lazili za tvorniškim delavstvom — okoli rudarjev, pa tudi poliskega delavca bodo znali hipoma prepričati o potrebi razredne borbe. Srbski zemleradniki, dediči falitnih koritarjev iz tabora naše Samostojne, se bodo pehali izključno za kmetom. Dokazovali bodo na shodih in v svoji „Naši vasi“, da so „klerikalci“ sovražniki kmetkega gibanja. In naš slovenski kmet bo stal pred uganko: Komu naj verujem? Lani so me opeharili samostojni vodi-

telji, ki so obetali toliko lepega: konec gospodstva nad ubogim kmetom in odpravo davkov, militarizma itd., sedaj mi pa že zopet zvenijo slična gesla po ušesih —

Kaj hočejo razredne stranke? Vlada hoče! to je odgovor. Njih blesteče in omamljive firme, kakor: Zemleradniška stranka (kmetška stranka), Kmetško-delavska zveza itd., so limanice, ki jim služijo v dosego določenih ciljev. Njih volilni agitatorji bodo poveličevali kmeta, povzdigovali njegove zasluge, ocenjevali njegovo trpljenje, in marsikateremu zasleplencu ali pa kratkovidnežu se bo srce topilo vroče radosti, ko bo z novo slastjo pritrjeval besedam plačanih, brezvestnih apostolov krivih političnih nauk!

Zakaj odklanjamo razredno borbo? Opazovali smo žaloigro velike Rusije; ruske razmere so nekaj posebnega in se razlikujejo od razmer v ostalih državah Srednje Evrope. Toda videli smo nekaj, kar naj si zapomnijo besni zagovorniki razredno-borbenih na-ših strank; to je brezuspešna borba ruskega kmeta in delavca proti železnim zakonom svetovnega gospodarstva in prirodne zakonu, ki se imenuje: ljubezen, soglasje med vsemi stanov. Ljudska stranka ne dela nobenih razlik med priprostim poljskim delavcem in vseučiliškim profesorom — ona ne priznava obrtniku večjih prednosti nego kmetu. Zato se ljudska stranka ne bori samo za en razred — recimo samo za kmeta, marveč za politično, gospodarsko in socialno ravnopravnost vseh stanov.

Naši nasprotniki uporabljajo često kratkovidno pripombo, češ, ljudska stranka farba svoje somišljenike z lepimi gesli o slogi med posameznimi stanov. Socijalistični nam predbacivajo, da ni mogoče, obenem zastopati nasprotujočih si interesov kmeta, obrtnika, delavca, malega uradnika itd. V tej trditvi, v tem grmu nasprotnih obdolžitev leži velikanski zajec! Oblasniki bivše Avstro-Ogrske so zdravili narodnostna vprašanja po kratkem receptu „Divide et impera!“ (Delj in vlada!). Cim večja je bila nesloga med narodi, tem večje je bilo — skrivnostno veselje vladačevih dunajskih oblastnikov. Če hočemo napraviti belgrajskim porodičarjem (porodica — rodbina, familija; tako nazivamo par belgrajskih rodbin, ki so že od nekdanje velike predprave in katerih predstavitelji se danes izkoriščajo na ugodnih mestih svoje ljudstvo) posebno veselje, dobro, pa se razdelimo še i mi! Hrvači so že uvideli, da se kmet v popolni osamljenosti, brez drugih stanov, ne more uspešno boriti proti sedanjemu režimu. Stopili so na cesto

sporazuma med stanov in danes stoji hrvaški seljak poleg obrtnika, inteligenta in delavca na eni obrambni črti. Ta fronta je Hrvaški blok, v katerem so združene vse razredne politične stranke.

Mi Slovenci ne rabimo nikakega bloka. Kar je Hrvaški blok za brate onstran Sotle, to je ljudska stranka za našo milo Slovenijo. Ona združuje v svojih vrstah vso pošteno in dobro mislečo javnost, ki stremi za izboljšanjem današnjih žalostnih razmer. — Ljudska stranka odklanja razredno borbo, ker noče prenašati razkrojevalnega upliva trajnih nasprotstev med posameznimi stanov slovenskega ljudstva. V slogi, ljubezni in sporazumu med slovenskim kmetom, obrtnikom in delavcem ter malim človekom je zajemena boljša bodočnost naše domovine Slovenije. Ljudska stranka je že v svojih prvih početkih sejala seme miru in sprave, zato bo z vso odločnostjo nastopala proti razdiralnim nakanam razrednih strank. M. G.

Samostojni proti znižanju ministrskih plač.

Beograd, 15. februarja.

Ministri sedanje beograjske vlade so si leta 1921 sami sklenili take plače:

Ministrski predsednik stalne letne plače 48.000 K, draginjske doklade 520.000 K, izredne doklade 240.000 K; letno skupno torej 808.000 K.

Ostali ministri vsak posebej letno stalne plače 48.000 K, poslanske plače 172.000 K, doklade 423.400 K; letno torej skupno 643.400 K.

Vsi ministri skupaj dobijo na leto iz državne kase 11.745.800 K.

Poleg tega še imajo vsi ministri na razpolago brezplačno luksuzozni osebni avtomobil, šoferja, vožnjo v sa-lonskem vozu po železnici in še druge „postranske“ dohodke, kakor n. pr. Puceljevi konji in voli.

Povprečno ima toraj ministrski predsednik na mesec plače točno 67 tisoč 333 K, vsi ostali ministri pa vsak po 53.620 K mesečno. To so ogromne svote!

Pomislimo: V beograjski vladi se di 18 ministrov. 17 jih dobiva plače letno po 643.400 K, predsednik pa 808.000 K. Citatelji, izračunajte sami, kako ogromne so svote, ki jih državna kasa izdaje letno že samo za ministre! Kje so pa še visoki uradniki v ministrstvih in raznih oddeljenjih!

To je brezmejna razzisipnost.

Gospodje ministri in „šefovi“ se kar kopljejo v stotisočakah, uboga

kmetška, uradniška in delavska raja pa strada in trpi grozno pomanjkanje

V finančnem odboru narodne skupščine so poslanci opozicije, med njimi poslanec Slovenske ljudske stranke gg. Klekl in Pušenjak predlagala, naj se plača ministrom znatno zniža. Naša stranka stoji na stališču, da dokler ljudstvo trpi draginjo in pomanjkanje in dokler se našega davkoplačevalca trpinči z neosnovanimi bremenima tako dolgo ministri nimajo pravice jemati tako ogromne plače iz državne kase. Med ministri je več kot polovica milijonarjev. Ali ni to vnebovpijoče, da še taki ljudje tako molzejo državo?

In kaj se je zgodilo v finančnem odboru z predlogom opozicije? Propadel je z osmimi proti desetim glasom. Samostojnež, ki je član finančnega odbora, je glasoval za visoke ministrske plače!

Samostojna kmetijska stranka je glasovala v finančnem odboru še za eno

drugo potratnost.

namreč za takozvani dispozijski fond finančnega ministra. Za leto 1922 si je demokrat dr. Kumanudi zapisal v svoj proračun ogromno svoto 450 milijonov dinarjev, to je 1824 milijonov K. Fin. minister lahko s to svoto prosto razpolaga, treba mu je samo pritrudila ministrskega sveta. Tako je najti v računih za leto 1920 in 1921, odkar vlada sedanja demokratsko-samostojna vlada, svote, kakor 8 milijonov dinarjev za „razne izdatke.“ Označeno ni prav nič natančneje. In za tako potratnost glasujejo samostojni poslanci brez izjeme. Kdor tega ne verjame, si naj pride v Beograd ogledat zapisni ke o sejah finančnega odbora.

Vprašali boste, cenjeni citatelji — „Slov. Gospodarja“: „Da, v kake svrhe pa uporabljajo ministri te ogromne svote?“ O tem molče ministri, molčijo zapisniki. Mislite si sami, kam grejo milijoni, ki jih davčne oblasti in davkarje in carinarnice izmozgajo iz ubogega davkoplačevalca.

Ministrske plače in tihi dispozijski skladi — to vse je ležalo samostojnim poslancem bolj pri srcu, nego ubogo trpeče ljudstvo. Dovolj je tega!

Vse za one, ki imajo že dovolj!

1. Oškodovani bodo mali.

V predzadnjem „Gospodarju“ smo obelodanili, kako je potučkal samostojni Mermolja s pomočjo radikalov in demokratov Puceljevo zadevo z nemški-

Zaklad na otoku.

iz angleškega prevedel Paulus.

(Dalje.)

„Pri moji bargli, lepšega predloga vam nobeden živ mornar ne more staviti!“

„Torej moram odgovoriti?“ sem vprašal s veselim se glasom. Iz Silverjevih zbadljivih besed sem jasno razumel, da visi smrt nad mojo glavou.

„Ničče vas ne triganja! Premislite si! Veste, čas tako prijetno mine v vaši družbi!“

„Dobro“, sem pogumno dejal. „Če moram izbrati, imam tudi pravico, da zvem kako stvari stoje, zakaj in kako ste prišli semkaj v koč in kje so moji tovariši.“

„Kako stvari stoje!“ je zagodrnjal eden upornikov. „Srečen, ki bi to vedel!“

„Drži jezik za zobmi, če te nihče ne voraša!“ se je zadržal Silver. In prijazno se je spet obrnil k meni:

„Včera jutraj je prišel k nam g. doktor Liveseu z belo zastavo. Dejal je: „Kapitan Silver, — izgubljeni ste! Ladje ni več!“ — Nisem verjel! Pogledali smo in res, groma, „Hispanio-

la“ je izginila — —! Nikdar v življenju še nisem videl koga, ki bi bil tako neumno zija, kakor smo zija mi tiskokrat —! „Dobro“, je dejal zdravnik. „Pogodimo se!“ — In pogodili smo se in tu smo sedaj in zaloge in drve, ki ste jih tako skrbno nabrali, vse je naše! Kam je odšla vaša družba, tega pa ne vem!“

Mirno je vlek el iz pipe.

„Pa ne mislite“, je nadaljeval, „da ste tudi vi vključeni v pogodbo; Zadnje, kar vas se menila, je bilo to-le: Koliko vas bo odšlo? sem ga vprašal.“

„Strje“, je odgovoril. „In eden izmed nas je ranjen. Tisti fant pa ne vem, kje je. Vrag ga naj vzame! Sii smo ga!“ — To so bile njegove zadnje besede!“

„In to je bilo vse?“

„In to je bilo vse, moj sin!“

„In sedaj se moram odločiti?“

„In sedaj se morate odločiti, prav gotovo da!“

„Dobro! — Nisem tako neumen, da bi ne vedel, kaj mi je storiti. Naj pride najhujše nad mene, malo me briga. Dovolj smrti sem videl te dni! — Pa par besed vam moram še poprej povedati!“ sem pridjal in bolj in bolj se sem razburjal. „Prvič tole: V slabi ko-

ži ste! Ladjo ste izgubili, zaklad ste izgubili, moštvo ste izgubili! Vse se vam je ponesrečilo! In če hočete vedeti, kdo je to storil, vedite — to sem — storil jaz! Jaz sem tičal v jabolčnem sodu tisto zadnjo noč na krovu in sem čul vaše besede, John, in Dickove, — in Handsove, ki leži sedaj na — dnu morja! In vse sem povedal svojim ljudem, še preden je minila ura. In jaz sem odrezal sidro, jaz sem ubil stražnika, ki ste ju postavili na ladjo, in jaz sem ju spravil na varno mesto — kjer je ne morete najti, nobeden med vas ne! Jaz sem vse to naredil in ne bojim se vas! Ubijte me, če me hočete, ali pa mi prizanesite. — Se eno bom povedal in nič več. Če mi prizanesete — naj bo pozabljeno, kar se je zgodilo! In če bodete kedaj na zatožni klopi zaradi upornišva, rešil vas bom, če mi bo le mogoče! — Na vas je da se odločite, da izberete! Ubijte me in storite še eno hudobijo, ali pa me pustite živega, da vas rešim vesal!“ —

Nehal sem, ker mi je zmanjkalo sape. — In nobeden se ni genil, vsi so molčali in ziali v mene kakor teteta. In se so molčali, ko sem nadaljeval:

„Vi, Silver, ste mislim najboljši iz-

med tehle ljudi tukaj. Če se mi kaj hudoga zgodi, hvaležen sem vam za to poveste zdravniku, kako sem s rejal svojo usodo!“

„Misli bom na to!“ je odgovoril s tako čudnim naglasom, da nisem vedel ali se norčuje iz mene, ali pa mu uga moja srčnost.

„In jaz še eno pristavim!“ vzklikne stari, temnozagoreli mornar Morgan — tisti, ki sem ga videl v Silverjevi krčmi v Bristolu — „on je spoznal „Crnega psa!““

„In jaz še tudi eno!“ je dejal naš nekdanji kuhar. „Pri moji lesenih bargli tule, — on je ukradel Billu zemljevid! Gladko in kratko — on nas je vse uničil!“

„In zato mora biti!“ se je zadržal sedaj Morgan pograbil nož in skočil pokoncu.

„Proč tu!“ je zakričal Silver. — „Kdo si ti, Tom Morgan, in kdo je tuka“ kapitan? Naučil te bom! Pridi mi na pot, pa pojdeš, kamor je šel — že mnogoteri, ki se je drznili, mi pogledati med oči!“

Morgan je obstal. Njegovi tovariši pa so preteče godrnjali:

„Prav je dejal Tom!“ je eden rekel.

mi voli. Pri nemški živini je zaslužila samostojna in Puceljevi prijatelji država pa nič. Pregled Puceljeve prodaje nemške živine po nepristranski komisiji pa so poltačir ter spravili z dnevnega reda, vladni koritarji, ki se bojijo vpogleda v svoje mešetartje. Komaj so začasno potisnjeni iz parlamentarne razprave nemški voli, pa že vidimo „kmetoljuba“ ministra Pucelja in samostojne poslance na delu, da oškodujejo male posestnike iz ptujškega okraja.

„Straža“ je objavila iz Beograda vest: Kako hoče ptujski milijonar Čuček s pomočjo samostojnih žepnih pravdarjev prizadeti občuten udarec slovenskim kmetom iz ptujške okolice.

Več manjših kmetov iz hajdinske fare in od St. Janža na Drav. polju je kupilo od graščine Ebenfeld pri Hajdini po prevratu več gozdnih parcel. Kmetje so kupljeno že davno plačali s kupnimi stroški vred. Graščino Ebenfeld pri Hajdini pa je sedaj kupil ptujski milijonar Čuček, ki ima že itak vsega več kot čez glavo dovolj. Ne, gospodu milijonarju ne zadostujejo že nakopičeni milijoni, ampak hoče ubogim kmetom že od graščine kupljene parcele zopet odgrizniti in jih pobasati v svoj nenasitni žep. Da doseže g. Čuček ta svoj grdkruti namen, se je obrnil na ministra Pucelja in njegove tovariše.

Čuček se je mudil zadnje dni v Beogradu in lazil spremljan od samostojnih poslancev od ministra do ministra, da bi izposloval na ta način zopetno priklopitev k graščini že pred dvema letoma od kmetov kupljenih gozdnih parcel. Ni dvoma, da mu ta posel pri sedanji vladni ni uspel, ker samostojni bodo s pomočjo ministra Pucelja storili vse, da si naklonijo milijonarja in oškodujejo ubogega kmeta.

Pomilovanja vredni kmetje iz Hajdina in od St. Janža bodo kmalu čutili na lastnem žepu, kaka je samostojna pravda za nenasitni dobrobit milijonarja, a na občutno škodo malega kmeta, ki nosi danes največ državnih bremen.

Nezaslišana prodaja nemške živine in krivično oškodovanje kmetov iz ptujške okolice ste dve umazano deli poglavji iz dobe slabostnega Puceljevega ministrovanja.

Samo, da se troši.

Ko smo svojčas priobčevali postavke iz državnega proračuna za leto 1922, smo našim čitateljem predložili, kako je ministrstvo ver proračunalno verske izdatke za letošnje leto čisto neenakomerno za katoličane in pravoslavne. Pravoslavni veroizpovedi se nakazujejo v primeri s številom pravoslavnih vernikov veliko večje svote kot katoličanom, ki so le v neznatni manjšini napram pravoslavju v naši kraljevini.

Ne smemo pa tudi pozabiti, da je naša beograjska vlada na račun vseh davkoplačevalcev brez razlike na njih veroizpoved plačevala pravoslavnega škola Dositeja iz Niša, ki je združeval takozvano češko narodno cerkev s srbskim pravoslavjem. Ker je vle-

kal vladika Dositej, ko je bival na Češkem, tako lepe dnevnice iz državnih blagajne, si je domislil škof iz Ohrida g. Velimirovič, da bi tudi njemu ne škodil kak od države plačani priboljšek.

Vladika Dositej je potoval po Češkem, Velimirovič pa hoče v Ameriko, da bi med ondoto peščico pravoslavnih vernikov uredil nekaka cerkvena vprašanja in zadeve. Za potovanje iz Ohrida v Ameriko zanteva g. Velimirovič od finančnega ministra 10 tisoč dolarjev, ali v našem denarju 3 milijone kron. Razven tega pa se mu naj za dobo njegovega bivanja v Ameriki plačuje mesečno 5 tisoč dolarjev nagradel ali naših en milijon 500.000 kron.

Kaj ne, gotovo debele svote za našo državno blagajno, ki sicer nima denarja za invalide, vdove in sirote, za popravo cest železnice in regulacij rek. Proti takim nepotrebnim izdatkom s privoljenjem vlade, v kateri so tudi naši samostojni, bodo morali naši poslanci nastopiti z vso oostrostjo.

Kaj nas briga ameriška pravoslavna cerkev, da bi plačevali mi, kot reveži milijonske svote za ureditev versko spornih vprašanj v Ameriki. Ako bi se zgodilo kaj takega, pač lahko rečemo, da hranijo pri nas lačne vrane — site ameriške.

Katoliški škofje ne zahtevajo za svoja potovanja po inozemstvu niti fiska od države, naj velja isti pravice tudi za pravoslavne vladike.

Ako se bo ugodilo g. Velimiroviču se bo podal v tretje še kak drug vladika bogzna kam, samo, da bo dobro živel in mnogo po strani zaslužil brez truda in dela.

Zahtevamo enakopravnost v vsakem oziru, a predvsem tudi na verskem polju.

(Cenzorje opozarjamo, da je ravno kar obelodanjeno zadevo z Velimirovičem prinesla „Straža“ v članku in „Slovenec“ v notici).

Za pametno in obče koristno izrabo vojaških delovnih sil.

Naša stranka je nastopala od prevrata sem odločno proti militarizmu, ki nam povzroča tolikanj stroškov. — Ker je bil njen klic po odpravi ali vsaj zdatnem znižanju vojaštva le klic vpijočega v puščavi, so začeli naši poslanci v zbornici in potem interpelacij pobijati izrodke militarizma, da bi olajšali ter ublažili vojaško usodo naših slovenskih fantov, ki morajo služiti po južni Srbiji in ob albanski meji.

Cilj in delo naše stranke glede militarizma stremi za tem: Kako obrniti našo vojaško silo na pot, ki bi bila koristna za državo in narod.

Kako se lahko pretvori militarizem v nekaj gospodarsko dvigajočega za državo, nam je podala za to najboljši dokaz ter vzgled Bulgarska. — Bulgari imajo tudi sedaj po vojni vo-

jaštvo, a ga uporabljajo po največ za popravo in zgradbo cest in železnic. Bulgarskemu vojaku daje država obleke in hrano, mu plačuje dnevnice, a vojak povrača državi izdatke stoter no s cenim delom, ki je v korist cele države ter narodu. Radi neumornega dela za gospodarsko povzdigo s cenim vojaškim delom uživa danes Bulgarija v Evropi isti ugled kot pred vojno.

Nemci ne smejo vzdrževati predvojnega militarizma, a imajo milijonsko armado delavstva, ki dela prstovoljno na dan po eno uro več v prid države in za gospodarsko povzdigo Nemčije.

A kako pa pri nas? Pri nas se je glede poprave ter zgradbe cest in železnic od preobrata sem storilo malo, ali takorekoč nič. Saj nam priznava železniški minister sam, da so naše železniške proge vsled trhljih pragov v takem stanju, da je promet skoro pred zastojem. Kake so pa naše ceste, pa itak vidijo in je znano na šim čitateljem.

Mar ne bi tudi mi lahko dvignili promet na isto višino kot n. pr. Bulgari? Gotovo, ako bi hoteli izrabiti vojaške delovne sile v delo za gospodarsko povzdigo države in naroda.

Svetovna vojna nas je izučila, da se tega, kar vojak rabi za slučaj vojne, lahko priučiti v dveh ali štirih mesecih nikakor pa ne rabi za to celih dveh let. Večina naših fantov mora služiti vojaške dve leti.

Prepričani smo, da bi bili naši fantje bolj navdušeni vojak, ako bi se vezbali 2—4 mesece kot vojaki, ostali del službenega roka pa bi uporabili za gospodarsko povzdigo naše države in za dobrobit ter napredek celokupnega naroda.

Ako bi naša vojaška oblast uporabila neizrabljene vojaške sile za zgradbo in popravo cest, železnic, mostov ter regulacijo rek, bi se dvignil naš promet in od cvetočega prometa bi začel rasti ugled naše države in zadovoljnost našega naroda na znotraj.

Ako bi naš narod videl, da mu je militarizem v gospodarsko korist, bi rad pošiljal svoje sinove na vojaško službovanje in bi takoj prenehala mrznja katero ima danes vsak udeležene svetovne vojne napram oboroženi sili.

Ako že res ne moremo militarizma odpraviti, ga ne zmanjšati, pa ga vsaj uporabljamo tako, da država in narod z vojaštvom ne bosta imela samo ogromnih stroškov, ampak korist ter dobiček.

Vse stranke v naši kraljevini, katerim je kaj na tem, da enkrat zlezemo iz gospodarsko-finančnega blata, v katerem tičimo, bi se morale z vso močjo zavzeti, da izrabimo vojaško delovno silo po vzgledu sosedne nam Bulgarske.

Krajevne organizacije naše Kmetške zveze opozarjamo, na gospodarsko finančno vrednost ravnokar objavljenega vprašanja glede pametno koristne izrabe vojaštva. Naj se to vprašanje obravnava na odborovih

sejaj in naj se tozadevne resolucije sklepajo ter odpošljejo na tajništvo v Celje ali Maribor, ki jih bo potem odposlalo Jugoslovanskemu klubu v Beogradu.

Ako bomo odločno nastopili za obče koristno izrabo doslej zanemarjenih vojaških delovnih sil, se bo Beograd tudi udal in cela država bo imela dobiček in pridobila glede ugleda na zunaj, na znotraj pa zadovoljila narod.

Potreba regulacije Drave.

Reka Drava napravlja na mnogih mestih ogromno škodo. Tok Drave grozi sedaj, da v občini Stojinci ni e Ptuja odnese mnogo oralov gozdov in druge zemlje. Poslanec Zebot se je na prošnjo nekaterih občanov osebno obrnil na pristojno ministrstvo in izročil naslednjo pismo vlogo v tej zadevi.

„Reka Drava dela v občini Stojinci okraj Ptuj, ogromno škodo na kmetijskih zemljiščih. Drava je kakih 500 metrov nad borlskem mostom že pred 30 leti začela izpodkopavati okoli 70 oralov gozdov in to izpodkopavanje gre leto za letom naprej. Pod staro Avstrijo se je na prošnjo občine Stojinci napravila okoli 800 m dolga zgradba in je obvarovala posestnike pred nadaljnimi poškodbami. Pred kratkem pa se je zidana obrambna zgradba na gornjem koncu tako poškodovala, da voda zopet naprej izpodkopava gozde in polja. Leta 1921 se je jez nekoliko popravil, a premalo. Drava izpodkopava levi breg tako močno, da bo prav kmalu izginila cela obrambna zgradba. Ta zgradba predstavlja danes milijonske vrednosti. Glavni tok Drave se bo posebno ob času povodnji obrnil — ker se že sedaj kaže — ostro v smeri proti levemu bregu in tako bo most čez Dravo pri Borlu ogrožen. In zopet bo Drava odnesla mnogo hektarjev gozdov in druge zemlje. Po mnenju rečnega mojstra in inženjerjev bi bilo potrebno, začetni nujno z zgradbo novega obrambnega zidu ali jeza. Sedaj bi stroški take zgradbe bili primeroma mali. Rešiti se da s tako zgradbo 50—100 oralov zemlje in borlski most. Z ozirom na nujnost te zadeve se obračam do vlade z prošnjo, da blagovoli nemudoma dovoliti potreben kredit za zgradbo obrambnega jeza ob Dravi v občini Stojinci. Prosim pismenega odgovora. Beograd, 15. februarja 1922. — Franjo Zebot.“

Ker Drava in druge naše Reke napravljajo poljedelcem ogromne škode in ker so skoro vsa regulacijska dela cpustili, priporočamo, da se prizadete občine obrnejo z utemeljenimi vlogami do vlade, naj se takoj loti regulacijskih del.

Ce ima sedanja demokratsko-radikalno-muslimansko-samostojna vlada milijone za gledališča, za razsipovalni sklad ministrov, in težke milijarde za vojaštvo, je pač seljak stokrat bolj opravičen, da zahteva zgradbo regulacijskih del ob naših rekah.

„Ne damo se več voditi za nos!“ je goled drugi.

„Ali se hoče kateri izmed vas z menoj poskusiti —?“ je kričal Silver, se sklonil z zgornjim telesom naprej, stegnil vrat in z izbuljenimi očmi divje gledal tovariše. „Povejte, česa želite! Srečolovci ste in veste, kako se taka zadeva poravnava! Vzemi svoj nož, kdor si upa, in pokazal mu bom, kako barve je njegova kri, pri moji bergli, še preden mi bo pipa ugasnila!“

Nihče se ni genil, nihče ni zinil besedice.

„Tako torej —!“ je nadaljeval in vtaknil pipo spet v usta. „Nobeden si ne upa? — Strahopetneži! — Poslušajte torej, ako razumete angleški! — Jaz sem vaš kapitan. Izvolili ste me, ker sem najboljši izmed vas vseh, in ker nimate poguma, da bi se poskusili z menoj, pa bode ubogali! — Tega le fanta imam rad, uga, a mi, boljši je, nego katerikoli izmed vas, in tisti se na oglasi, ki si mu upa kaj zalega storiti!“

Spet so vsi molčali.

Raven kakor sveča sem stal ob steni, srce mi je bilo kakor kladivo, a ravnice na rešitev se mi je oglašalo.

Silver je sedel na sodčku in se naslanjal na steno, pipa mu je visela v ustih, miren je bil na zunaj, pa njegovo oko je neprestano begalo po tovariših.

In eden za drugim se je izmuznil v najbolj oddaljeni kot. Tam so šepetali med seboj in njihovi pogledi so švigali sem k nama. Pa zdelo se mi je, da gleda o boljši Silver'a ko mene.

„Videti je, da imate mnogo povedati!“ je dejal in pljunil po tleh. — „Le kar zinite!“

„Dovolite, gospod kapitan!“ je odgovoril eden izmed njih, dolg, suh človek kakih 35 let, zoprnega pogleda in rumenih oči. „Precej svobodni ste s svojimi pravicami! Moštvo je nezadovoljno, ne da se več imeti za norca. — Priznamo, da ste naš kapitan za zdaj — pa tudi mi imamo svoje pravice. In sklicu, ož se na te svoje pravice vas prosim, dovolite, da se odstranim k posvetovanju!“

Izbrano je pozdravil Silverja, ter odšel iz koč. In za njim so šli njegovi tovariši, eden za drugim, vsak je pozdravil Silverja, vsak je pridjal opravičilo.

Sama sva ostala v koči.

Hlastno je vzel pipo iz ust.

„Poslušajte, Jim!“ mi je tiho šepetal. „Vaše življenje visi na niti in kar je še huše, utegnejo vas mučiti!“

„Mene bodo odstavili. Pa vedite, jaz držim z vami, naj pride, kar hoče! Poprej sem sodil drugače. Cisto sem že obural, — naj vse vzame vrag, sem mislil. Ko pa sem čul vas, sem spoznal, da ste pravi mož. Dejal sem si: Drži se Jima in Jim se bo držal tebe. Eden za drugega! Vi me rešite vešal — jaz pa vam rešim življenje!“

Jasnilo se mi je.

„Mislite, da je vse izgubljeno?“ — sem vprašal.

„Vse —! Ko sem pogledal po pristanišču in videl, da lađe ni več — žilav sem, veste, — pa tistikrat me je prišlo! — Tile ljudje, ki sedajle zborujejo, ti so vam norci in strahopetneži! Rešil vas bom iz njihovih rok! — Amoak, Jim — vi rešite Silverja vrvi!“

Nisem vedel, kaj naj odgovorim. Nemogoče se mi je zdelo, kar je zahteval — on, stari morsk ropar, kolo vodja upornikov!

„Storil bom, kar bom mogel!“ sem dejal.

„Velja!“ je vzkliknil Dolgi John. „To so odkrite besede in, pri moji ber-

gli, spet imam upanje!“

Sepal je k freski, ki je žarela v steni, in si je iznova nažgal pipo.

„Jim“, je nadaljeval, „jaz imam glavo na pravem mestu! Sedaj sem na graščakovi strani. Prepričan sem, da ste spravili lažo kam na varno. Kako ste to naredili, ne vem, pa na varnem je. Hands in njegov tovariš sta na dnu morja. Nikoli nisem kaj posebne ga pričakoval od teh dveh. Poslušajte me! Jaz vem, kedaj je igra izgubljena, jaz pa tudi vem, kdo je briteh — fant! Ej, midva bi mnogo dosegla!“

Nalil si je žganja.

„Ali bočete poskusiti, prijatelj?“ je vprašal. In ko sem odklonil, je dejal:

„Dobro! Ga bom pa sam naredil požirek! Pokrepiči se moram, huda ura se bliža! — Mimogrede, zakaj neki je mi dal zdravnik tisti zemljevid?“

Moj obraz je kazal tako nedolžno začudenje, da se mu je zdelo vsako vprašanje odveč.

„No dobro, pa dal mi ga je in v tem nekaj tiči — dobro ali slabo!“

In zopet je potegnil požirek žganja in stresal z glavo kakor človek, ki zre v negotovo, težko bodočnost.

(Dalje prihodnj.)

Samostojna polomija v Slovenski Bistrici.

Slov. Bistrica, 20. februarja

V nedeljo, dne 19. t. m. se je v Slov. Bistrici zrušila Samostojna kmetijska stranka. Glavni odbor te falitne družbe je sklical za deseto uro velik „okrožni shod“, na katerem naj bi med drugimi govorniki poročal tudi g. minister Pucelj. Kmetje in delavci so pokazovali za zborovanje živo zanimanje: eni iz redovednosti, drugi iz prepričanja, da je treba pokazati gospodu ministru enodušno voljo slovenskega ljudstva, ki je davno že sito praznih farbarij. Ob 10. uri je bila dvorana hotela „Beograd“ nabito polna. Pristaš. SKS, — razni salonski kmetje v usnjatih suknjah, s ščipalniki, debelimi trebuh in sokolskimi ter dragimi znaki — so zavzeli svoja mesta na desni strani pod odrom. — Ozadje, levo in sredino dvorane so napolnili naši zavedni somišljeniki iz bližnje okolice, deloma pa tudi delavci, pripadniki socialistične stranke. Brez vsake agitacije so se naši disciplinirani somišljeniki udeležili shoda v tolikem številu, da smo imeli dvestojtinsko večino. Med slabostojnimi junaki smo opazili razne agitatorje iz vseh mogočih okrajev: Gor. Radgone, Ptujca, Ljutomera, Celja in Maribora. Kljub vsem naporom so ostali slabostojni v manjšini. Zborovanje je otvoril samostojni agitator Lipovšek, ki je ob tej priliki izjavil, da si — glejte in strmite! — pridržuje predsedniško mesto. Ta izjava je izzvala med zborovalci burjo srditih protestov. Slišali so se medklici: „Oredite volitev! — Pravilno izvoljenega predsednika hočemo!“ Nato je gospod Gril (pristaš SLS) predlagal, da se izvoli gospoda Zafošnika za predsednika, g. Justineka pa za podpredsednika. Voditelji slabostojnih, zlasti Mermolja, Lipovšek, Dobnik itd. so ugovarjali, češ, da o kaki volitvi predsednika ne more biti govora, ker je shod sklicala Samostojna kmetijska stranka in da ne morejo odnehati.

Šledil je velik trušč in vrišč, ki je trajal do 12. ure. Samostojnim je vzpričo naše discipline postalo tako vroče, da je poslanec Mermolja prosil g. Grila in urednika Goloba, da naj somišljeniki SLS za božjo voljo prepustijo, da priredi vodstvo shoda v 2. nadstropju hotela — zaupni sestanek, ki naj bi se sklical s posebnimi vabilii. Ta ponudba se je seveda odbila. Nekateri suroveži so v splošnem meležu in kričanju raztrgali g. Grilu verižico žepne ure. Posredovati so morali orožniki. Kmalu, par hipov pozneje, so se odprla vrata, in toliko pričakovani Pucelj, minister poljoprivrede i voda, „fšatelj“ mesar in kmetski prvoboritelj je vstopil v dvorano. Slabostojni verižniki in mesehtarji so ga sprejeli s huronskimi „živijo klici“. Večina je hladno pričakovala, kaj se bo zgodilo. Ko je stopil Pucelj na oder, je otvoril shod, poveril (proti volji večine!) predsedstvo samostojnežu Lipovšku in pričel govoriti.

Obdali so ga salonski „kmetje“, tako a. pr. pragarški restavrater, slabostojni poslanci in štirje orožniki z nasajenimi bajoneti. Najprej je primerjal zborovanje z zverinjkom, zborovalce pa z zverinami, kar je povzročilo silno ogorčenje. Kakor kak gledalski igralec ali komedijant se je gospod minister pripogibal sedaj proti levici, sedaj zopet proti desnici, na ustih mu je igral prezirljiv nasmeh, češ, kaj mi morete, če se toliko ugovarjate, zdaj sem na oblasti in volitve bodo prišle takrat, kadar se bo zljubilo Beogradu. Pričakovalo se je, da bo govoril o gospodarsko-političnem položaju naše države, o smernicah njegove vlade; zborovalci so mislili, da bo stvarno utemeljeval neznosna davčna bremena, ki se nalagajo slovenskemu in hrvaškemu ljudstvu. O vsem tem ni izpregovoril niti besedice. Govoril je o potrebi kmetske organizacije, hvalil svojo delavnost in svoje uspehe, zlasti pa dejstvo, da je bilo pod njegovim ministrom izvoženo za 4 milijarde razne živine. Nadalje je zatrjeval, da je vlada na njegov pritisk (!) dovolila carine prosti izvoz plemenjskih svinj izpod 50 kg žive teže. Glede verižkega mosta je

izustil trditve, češ, da je „on“ zjamčil zgradbo verižkega mosta. (Po našem skromnem mnenju je bila to tudi njegova sveta dolžnost; ako gradijo v Srbiji vse mogoče stavbe, potem se mora slovenski — pardon! — samostojni minister, potegniti tudi za naše kraje!)

Naši pristaši so ministra vsako minuto prekinjevali z ogorčenimi in umestnimi medklici. Po polurnem govoru je končal svoja enostranska, plitva in za razne verižnike nalašč prirojena izvajanja. Prazno slamo so še mlatili Drofenik, Dobnik in Mermolja. Od pristašev SLS so govorili: Zafošnik, Novak in Golob. Ob koncu zborovanja, bilo je že 1/4 na 4., je pragarški restavrater (tudi „kmet“) prečital neko vodeno resolucijo, za katero niso glasovali; vsled splošne zmedenosti niti samostojneži sami. Druge nesreče ni bilo.

Naši somišljeniki iz slovenjbistriškega okraja pa kljub onemoglim nastopom samostojnih lažiprerokov ne bodo nikoli več naselili na batinaške limanice podeželskih liberalcev.

Kako je v Beogradu?

Vi v domačiji nimate niti približne slike, kako se godi tukaj v Beogradu. Sedaj zboruje naš državni zbor, ali narodna skupščina. Dne 28. nov. 1920 je bilo izvoljenih 419 narodnih poslancev. Radič s 50 poslanci sploh še ni prišel v Beograd, komuniste (58) so nasilno izgnali in protikomunisto razveljavili njih poslanske mandate. Za Radičem so šli še nekateri drugi poslanci. Tako manjka v zbornici stalno 120 poslancev, kateri sploh ne pridejo nikoli v zbornico. Od preostalih jih zadnji čas prihaja tako malo, da zbornica mnogokrat ni sklepna. Politične stranke od vladne večine imajo več kot polovico poslancev doma. Nobene resnosti ni. Poslanci Jugoslovanskega kluba so po večini vedno na delu. Zanimajo se za vojaške, davčne, gospodarske, socialne in še razne druge težave našega ljudstva. Vladna večina, v kateri so demokrati, radikali, muslimani in slovenski samostojni, je sestavila tak državni proračun — budžet —, da jih je same sram. Sedaj ga na vse viže popravljajo. In ker proračuna ne morejo v določenem času spraviti pod streho, pa bodo sedaj, skušali sprejeti samo začasni proračun za marec in april. Tak proračun imenujejo v Beogradu „dvanajstinke“. Vse gre tje v en dan brez glave.

Srbijanci se med seboj kregajo in prepirajo. Radikali in demokrati se gledajo kot pes in mačka. Komaj čakajo, da bi kraljeva poroka bila svršena, da se lahko potem po stari navadi skrešejo. Socialni demokrati igrajo čudno ulogo. Ko so naši predlagali, naj se zmanjšajo dnevnice ministrom, pa so socialni demokrati glasovali z vlado. Rdečkarji samo radi lepšega niso v vladi. Ker jim vlada daje cukrčke, zato so lepo tiho in si ne upajo tej potratni vladi stopiti na prste. Anton Kristan zasluži na leto milione, organizacije stranke pa so podedovale komunistične domove ter tiskarne. In zato si ne upajo nastopiti proti vladi. Vladni hlapci.

Vlada in vladna večina se do danes ni skrupovala niti ene pametne reči za ubogo ljudstvo, za kmeta, obrtnika delavca in nastavljenca. Samo na nove davke takse in bremena se dobro razumejo. Če pa naši poslanci pridejo s kakim pametnim predlogom, pa ga ne marajo.

Nezadovolstvo je tudi v Srbiji in drugih krajih med ljudstvom zelo veliko. Vse vidi, da tako ne more iti naprej. In že se slišijo glasovi, da bo vendar treba začeti odločno misliti na to, da se strnejo v močno zvezo one stranke, ki hočejo ljudstvu dobro, pa ne verižnikom. Draginja je v Beogradu in celi Srbiji neznosna. Revnega, bednega ljudstva je nebroj. Po ulicah vidiš cele trume poloblečenih, sestradanih, zmruzočih, ki iščejo dela ter jela. Srednji in ubožni človek si tukaj ne more kupiti ne obleke (odela), ne obuvala. Manufakturno in platneno blago je v Beogradu dvakrat dražje kot v Mariboru. Tudi živila. Kar plačaš v Mariboru v gostilni 40 kron, te stane v Beogradu 80 kron. Delavci, železničarji in nižji uradniki živijo v veliki bedi. Vsled tega splošna

nezadovoljnost in tarnanje. Samo eno je v Beogradu bolje: Davki niso tako okrutni, kakor v Sloveniji. Tukaj nimaš ne dohodninskega in ne drugih „prečanskih davkov.“

Za delavce, obrtnike ali seljake se malo skrbi. Malo organizacij, ljudstvo je po večini prepuščeno samemu sebi. Edino za oficirje skrbijo. Ti-le imajo svoje lastno skladišče živil, obleke in obuvala in vsega kar potrebujejo v družini. V oficirskem skladišču dobijo blago za 25 do 50 odstotkov ceneje kot v trgovinah. Oficir, posebno general, se smatra v teh krajih kot nekak nadčlovek. Stanovanja se v Beogradu neznosno draga. Za malo sobico, v kateri nimaš druga, nego posteljo, mizico in umivalnik in 1 stol ter omaro plačaš mesečno 200 do 500 dinarjev. Tuka' ni nobene stanovanjske komisije ali urada.

To naj bo samo mala sličica političnega in socialnega življenja v naši prestolici.

„Naš dom“

začne z letošnjo Velikonočjo zopet izhajati. Izhajal bo v Celju, enkrat na mesec. Stal bo za celo leto 24 kron. Po obliki in vsebini bo kakor nekdanji. Pred vsem bo skrbel za načelno izobrazbo ljudstva v vseh vprašanjih našega javnega, zlasti pa narodnogospodarskega življenja. Mladini bo skušal biti vodnik v samovzgoji. Našim izobraževalnim ter mladinskim društvom bo organiziral celjsko glasilo ter bo poročal o njih delovanju. Podajal bo snovi za društvene govore, priobčal mladinske govorce, kratke gledališke prizore, ki jih bodo fantje in dekleta lahko uprizorjali na svojih mesečnih sestankih. Mladeniče, bodoče gospodarje, bo vnel za napredno gospodarstvo — dekletom odprl zopet „Dekliški vrtec.“

Fantje! Dekleta! Iz vaših vrst je izšla misel, da naj „Naš dom“ zopet oživi! Vaša skrb bodi zdaj, da se bo „Naš dom“ tudi razširil zopet po vsej Sloveniji. Zupnije naj tekmujejo med seboj, katera bo imela več naročnikov!

Za zdaj vas prosimo in povam o: Začnite takoj, ko to čitate — nabirati naročnike in naročnice „Našega doma“! Njih imena sporočite vsi do konca marca na naslov: „Uprava „Našega doma“, Celje, hotel Belivol.“ Naročnino 24 K nam boste pa poslali, ko prejmete prvo številko, kateri priložimo položnice. Ako ste posebno navdušeni za „Naš dom“, boste tudi nabirali darove za „Naš dom.“ Darove pa pošiljate takoj na upravo „Našega doma“ v Celje!

Poslijte nam tudi že zdaj za prvo številko kak lep spis, pesmico, poročila o delovanju izobraževalnih in mladinskih društev. To pa na naslov: „Uredništvo „Našega doma“ Celje, hotel Belivol.“

Izobraževalna in mladinska društva celjskega okrožja

imaio dekanjske sestanke po tem-le redu:

1. Dekanija Smarje: Dne 27. februarja (ponedeljek) v Smarju pri g. Gajšku.

2. Dekanija Nova cerkev: 2. marca (četrtrek) v Vojniku v posojilnici dvorani.

3. Dekanija Konjice: Dne 6. marca (ponedeljek, ne dne 1. marca!) v Konjicah v Kmečki hranilnici in posojilnici.

Začetek povesod ob pol 10. uri dopoldne.

Politični ogled.

Kraljevina SHS. Za dne 20. t. m. je bila sklicana seja narodne skupščine. Zbornica se je bavila večinoma z interpelacijami. V torkovi seji je pa bilo v zbornici vsled ostrege nastopa poslancev Jugoslovanskega kluba zelo živahno, deloma burno. Proti dvanaštinam, ki so bile na dnevnem redu, je v imenu Jugoslovanskega kluba ostro nastopil poslanec dr. Gosar, ki je v ostrih besedah obsopal brezglavost našega državnega gospodarstva. V finance nimamo nobenega

vpogleda, ministri enostavno dovoljujejo kredite, tako n. pr. so dovolili med drugim prosvetnemu ministru znesek 150.000 dinarjev za podporo gledališča v Splitu, samo za pripravo genovske konference pa 60.000 dinarjev, ugovarjal je proti neenakosti davkov, ter dokazoval, da tiči vzrok nizki vrednosti našega denarja v slabem državnem gospodarstvu in v slabi finančni politiki naše vlade. — Turški poslanec v našem parlamentu so se po odstopu obeh svojih ministrov nekaj časa kujali, toda sedaj, ko jim je dala vlada nekaj „cukrčkov“, sta zopet vstopila v vlado dva njihova poslanca.

Reka. Na Reki neče priti do miru. Namenoma vprizorjeni fašistovski izgrede so imeli zaželjeni uspeh, kajti italijanska vlada je po svojih četah zasedla Reko.

Italija. V Italiji je odstopilo prejšnje ministrstvo Bonomija. Kralj je po dolgih pogajanjih in posvetovanjih noveril sestavo nove vlade zborničnemu predsedniku De Nikoli, o katerem se zatrjuje, da se mu bo posrečilo sestaviti novo vlado.

Avstrija. Avstrijska vlada bo vendarle dobila od Cehoslovaške, Anglije in Francije državno posojilo v znesku 187 milijard avstrijskih kron, toda zastaviti bo morala vse svoje umetnine, posojilo pa obresfovati po 6 odst.

Angleška. Angleška vlada ima še vedno veliko homatij z Irsko, ki ni zadovoljna s podeljeno ji samoupravo, še več skrbi pa dela Angliji Indija, ki se hoče z vso silo ocepiti od Anglije, o čemer pa angleška vlada noče ničesar vedeti. Upori in homatije v Indiji so na dnevnem redu.

Rusija. Iz Rusije prihajajo vedno bolj grozna poročila o lakoti, kajti lakota se je raztegnila na Krim, kjer strada 130.000 otrok in 300.000 odraslih.

Tedenske novice.

Naš kralj se zoročil. Ponedeljek, dne 20. t. m., se je naš kralj v spremstvu ministrskega predsednika Pašiča, zunanega ministra dr. Ninčiča in prvega pribočnika, dvornega maršala ter še več drugih odpeljal v dvornem vlaku iz Beograda v rumunsko prestolnico v Bukarešto, da se tamkaj zaroči z rumunsko kraljico Marijo. — Vse železniške postaje, koder se je vozil dvorni viak, so bile v zelenju in v zastavah. Vsepovsod, zlasti na naši obmejni postaji Somboli, je ljudstvo našega kralja, ki je izstopil iz vlaka, pozdravljalo burno. Istotako je bil naš kralj navdušeno sprejet na rumunskih tleh v Temešvaru kjer ga je pričakovala celokupna rumunska vlada in na tisoče ljudstva iz vseh slojev. Tudi na rumunskih tleh, koder je vozil naš dvorni vlak, je bilo vse v zastavah, in v zelenju. V torek ob 11. uri predpoldne je dospel naš kralj v Bukarešto. Na kolodvoru ga je pričakovala rumunska kraljeva obitelj. Našemu kralju so se poklonili rumunski dostojanstveniki; bukareški župan ga je pozdravil z besedami, da se šteje srečnega pozdraviti v imenu rumunskega glavnega mesta našega junaškega kralja. Po starem običaju mu je ponudil kruha in soli. Naš kralj je povzeli kosček kruha ter par zrnov soli. Povsod so bile postavljene častne straže, kerkoli se je sprevod pomikal do rumunske stolne ali glavne cerkve. Vse ulice, ceste in vsa poslopja so bila v zelenju in v zastavah. V katedrali je bila kratka služba božja. V spremstvu se je nato naš kralj odpeljal v kraljevo palačo. Slavnostne večerje se je udeležilo obilo spremstva, rumunska vlada ter vsi člani kraljeve rodbine. Pri tej priliki se je izvršila slovesna zaroča. Sredo dopoldne je bila slavnostna parada vojaštva, opoldne na kraljevem dvoru obed, popoldne pa velik koncert. Bukarešto je kralj zapustil danes v četrtek, dne 23. februarja 1922. Srca rumunskega prebivalstva prekipelavo radosti nad to zaročo. — Tej slovesni zaroči se pridružuje tudi naše slovensko ljudstvo ter želi visokima zaročencema obilo blagoslova božjega.

Mlini in žage ob Muri. Takoj po preobratu so naše politične oblasti uvidele, da je treba za cele Slovenske gorice dovoliti uporabo mlinov in žag onstran Mure na ozemlju N. Avstrije. V ozemlju med Muro in Dravo je sil-

no malo mlinov in še tisti stojijo večina celo leto, ker manjka vode. Maloštevni mlini na parno in drugo metno gonilno silo pa so tako dragi, da mora poljedelec, najemnik in viničar polovico zrnja žrtvovati za mletje. Mlini ob Muri dobro meljejo in počeni, ker imajo močno vodno silo. Raynotaka žage. Dolgo časa so smeli poljedelci med Muro in Dravo voziti žito za domače potrebe onstran meje v mlin in tudi hlode na žage. Kar nenadoma pa osedanje določbe niso več veljale in carinska postaja v St. Ilju je uknila dovoljenja za prevoz žita in hlodov v mline in žage preko meje. Kaj naj ubogi ljudje sedaj storijo? Vsa revož ali mali posestnik si ne more za vrečico pšenice najeti voznika in peljati pšenico v mnogo ur oddaljeni Maribor ali v Fram, kjer pa tudi nimajo več vode. Obmejne občine so se obrnile do Jugoslovanskega kluba s prošnjo, naj posreduje v Beogradu, da se zopet dovoli prevoz žita v mline ob Muri. Poslanca Klekl in Zebot sta pri glavni carinarnici v Beogradu dne 17. t. m. vprašala, zakaj carinarnica v St. Ilju ne dovoljuje več uporabe mlinov onstran Mure. Glavni upravitelj carinarnice se je čudil, kako je kaj takega mogoče, saj so še v veljavi določila, ki so jih objavile „Službene Note“ br. 227 leta 1920 in sicer v odloku C Br. 59864 1920. Glavni upravitelj carine je poslancema točno obljubil, da bo takoj naročil pristojnim obmejnim carinarnicam, da ne smejo samostojno ukiniti prevoz žita in hlodov v mline ob Muri. Preiskati tudi hoče, kdo je zakrivil sedanje ukinitje. Poslanca sta izročila prošnje občin in sta dobila zagotovilo, da se bo promet ob meji prav kmalu docela uredil. Iz kroga naših poslancev smo dobili obljubo, da nam bodo takoj, ko se bo med zastopniki Jugoslavije in N. Avstrije sprejel začasni dogovor o obmejnem prometu, sporočili vse potrebno. Poslanca Jugoslovanskega kluba pa pozivajo, da naši ljudje vedno točno informirajo svoje poslance.

Poslanca Klekl in Zebot sta dne 17. t. m. pri glavni carinarnici v Beogradu posredovala, da naj carinska oblast pri tranzitnem prometu preko Radgone in Spilja ne dela sitnosti, ampak naj gre našim ljudem kolikor mogoče na roko, da bo promet olahkočen. Posredovalni deputaciji sta se pridružila tudi dva zastopnika SKS.

Minister Pucelj, kje si? Viničar iz Kamnice nad Mariborom nam piše: V časopisju sem čital, da je naš slabostojni poljedelski minister Pucelj priredil v nedeljo, dne 19. t. m. shod v Slov. Bistrici. Ker se kot reven viničar tega shoda ne morem udeležiti, da bi v imenu svojih revnih, zapuščenih in pozabljenih tovarišev opozoril ministra Pucelja na njegove svoječasne obljube, sem odposlal ministru Pucelju pismo sledeče vsebine: Gospod minister! Na vseh vaših shodih in teh je bilo ogromno število, so nam viničarjem obljubljali govorniki in odposlanci Samostojne, da se bodo potegovali za težnje naših pozabljenih viničarjev. Obliubam smo vereli in smo vrgli naše krogljice v Skatlice Samostojne. Gospod minister! Viničarski red, čeprav že zdavno sklenjen, še do danes ni od vas potrjen. Sedaj, ko narašča draginja skokoma, smo mi viničari izročeni največji bedi, in če bi kdo trdil da se našim kmetijskim gospodarjem godi bolje, bi se presneto motil, kajti te pa uničujejo neznozna davčna bremena. Novi viničarski red leži nepotrjen v vaši miznici. S tim ste sicer storili veliko uslugo bogatim veleposestnikom-purgarjem in krščem in nekrščem izsesavalcem ubogega delavskega ljudstva. Gospod minister! Jaz in vsi moji tovariši trpini viničarji smo sedaj do dobrega prepričani, da nas je na shodih Samostojna grdo farbala, le da smo glasovali za njo, toda gospod samostojni minister, povemo vam in vašim prav glasno na uho: Siti smo do grla vaših farbarij. Zagotavljamo vas, da pri prihodnjih volitvah samostojneži ne dobijo niti enega glasu, kajti „osel gre samo enkrat na led!“

Shod zaupnikov Kmetijske zveze pri Sv. Lenartu v Slov. gor. V torek dne 5. marca t. l. popoldan ob 2. uri, se vrši v dvorani gospe Arnuš zborovanje zaupnikov Kmetijske zveze. Na dnevnem redu je poročilo o sedanjem političnem in gospodarskem položaju,

ter predavanje o davkih in pristojbinah, ki jih mora vsak kmet poznati. Obenem se tudi vrši volitev novega krajevnega odbora. Somišljeniki, pridite!

Pri Sv. Lovrencu na Pohorju se vrši v nedeljo, dne 5. marca t. l., ob 1/2. uri popoldan (v prostorih g. Jak. Ozvalda) redni občini zbor. Km. zveze. Kmetje, delavci, udeležite se občnega zboranja polnoštevno!

Shod Kmetijske zveze pri Sv. Marjeti je bil sijajna manifestacija za stranko, njena načela in program. — Predsedoval je gajovski župan Franc Ranfl, poročal pa prof. Vesenjaj o državnem gospodarstvu, političnih razmerah in o nakanah prof. verskonravni vzgoji. Zborovalci so s posebnim ogorčenjem obsodili tudi ovaduštvo prof. Vesenjaju po iskrenih in krepkih besedah našega političnega staroste Rižnarja. Sprejete so bile resolucije, kjer se izreka Jugoslovanskemu klubu in posebej voditelju dr. Korošču popolno zaupanje s pozivom, da se z vso odločnostjo in vsimi postavnimi sredstvi mora izvojevati avtonomna, samoupravna, nedeljena Slovenija. Dalje se izrekajo za verskonravno vzgojo v vseh šolah in za izenačenje davčnih bremen ter odpravo sedaj vpeljanih finančno-upravnih novotarij, s katerimi se ljudi samo sekira, državi pa naprti celo vrsto novih uslužbenecv. Zborovalci so zahtevali tudi preureditev vojnega zakona. Po zborovanju sta župan Ranfl in posestnik Vesenjaj pobirala članarino za leto 1922; prihodnjo nedeljo se konstituira krajevni odbor.

Shodi invalidov se bodo vršili v sledečem redu: Dne 26. februarja ob dveh popoldne pri Sv. Petru niže Maribora v prostorih Brajnega društva. — Dne 5. marca ob desetih predpoldne v Slivnici v gostilni Lesak. — Popoldan ob dveh v Zgornjih Hocha v gostilni Koren. — Dne 12. marca ob desetih predpoldne pri Sv. Lovrencu na Pohorju v gostilni Novak.

Krajevne organizacije Kmetijske zveze, ki še niso sklicale občnih zborov, naj to v krajem storijo in odgovorijo na zadnjo okrožnico mariborskega tajništva. Razumljivo je, da se tiče to predvsem tistih krajevnih organizacij, ki spadajo v delokrog mariborskega tajništva.

Vse zaupnike, katerim smo poslali koledarčke KZ in vzorce za napoved osebne dohodnine, prosimo, da nam, ako še to niso storili, vpošljejo čimprej dotične zneske, ker jih rabimo radi sklepanja obračunov s tiskarno.

Promet na progi Maribor—Spilje—Radgona—Ljutomer je zopet vzpostavljen. Vozili bodo sledeči vlaki: Iz Maribora ob 6.20, prihod v Ljutomer ob 10.19; odhod iz Maribora ob 20. uri; prihod v Ljutomer ob 23.34. Odhod iz Ljutomera ob 9.30, prihod v Maribor ob 14.06; odhod iz Ljutomera ob 16.47, prihod v Maribor ob 20.52.

Naša državna meja v Prekmurju. Beograjski listi poročajo, da je naša državna meja v Prekmurju končnoveljavno določena, kajti sedaj so že začeli postavljati mejnike. V bistvu je ostala meja nespremenjena, samo vas Jožec je pripadla Madžarom, toda na več drugih mestih je bila meja popravljena v našo korist. Razume se, da je ostala D. Lendava z okolico vred v naši posesti, torej so vse nasprotnosti vesti netočne!

Bivše Jurčevo skladišče za postajo v Ptujju so kupili židovi Sonnenschein za 1.300.000 K. Prireditelj namerava tam za se nekaj stanovanj in razširiti svojo žitno trgovino. V tem skladišču je bila doslej nastanjena Kmetijska zadruga. Seveda so se isti prostori takoj odpovedali. Tako se vsled nerazsodnosti enega dela naših kmetov, ki kupujejo s temi ljudmi, bo gajijo židovske tvrdke, ki potem s svojo gospodarsko premožjo potiskajo obšteno gospodarsko slabejše kmetijske organizacije in ustanove. Dokler kmet ne bo složen, bodo mu vedno gospodarili drugi.

Da se razumemo. V Rečici sta 2 Stizlica. Franc, p. d. Prisljan, ki je bil vedno odločen pristaš Kmetijske zveze in Jože, p. d. Čujež, ki je bil pri volitvah vedno naš nasprotnik. — Toliko v pojasnilo onim, ki se ravnanjo po pravilu: „Svoji k svojim!“

Casthlepnost pride za bogatijo. To se uresničuje pri samostojnežih, za katerimi tudi ne zaostaja kmet Miha Cajar iz Pustega polja. Vprašamo ga, zakaj pa v prejšnjem življenju ni dal toliko na svojo čast? Ali ne bo prejel miroval, kakor da bomo načeli poglavje o žagarju in odprli krst no knjigo? Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na politično solnce. Izstopite iz občinskega odbora! Odložite službo šolskega načelnika! Pustite pri miru našega gospoda župana! To je za danes naš nasvet!

Kam gre naš denar? Pred zbornico se je dokazalo, da se vzdržuje na državne stroške izhajanje demokratskega lista za Crno goro „Narodno misao“. Državna podpora za ta list znaša letnih 130.000 dinarjev.

Duhovne vaje za ude III. reda v baziliki Matere milosti v Mariboru pod vodstvom patra Salvatorja, urednika „Cvetja“, se začnejo v nedeljo, 5. marca ob treh popoldne in se končajo v četrtek 9. marca zjutraj.

Soldat umrl. Iz Sedlarjevega ob Sotli nam poročajo, da je smrtno za dela kap Janeza Polak, ki je bil v obsotelskih krajih znan pod imenom Matičakov soldat. Bil je izvanredno velike postave in ga je poznalo vse, od izvira do izliva Sotle. Prevažal in prodajal je na drobno rogaško slatino. Iz Sedlarjevega se je preselil na pokopališče Sv. Miklavža na Polju z rajnim soldatom prsten sedlarski značaj po zunanosti in notranosti.

Na kak način in s kakšnimi sredstvi se uganja pri nas politika. — Ze zadnjih smo poročali, da stoji minister Pribičević pod najtežjo obtožbo, javno je obdolžen zveze z atentatorjem Herigonjo, sum je tako zgoščen, da ne spada stvar nikamor drugam kot pred sodnijo. Drugod bi se to že davno storilo, pri nas se pa ministru samo v krogu svojih strankarskih pristašev — zdi vredno, da se kolikor toliko perem zagovarja. Vso nesnago, ki se razkriva na rovaš policajdemokratijskih ob lastnikov, zavračajo ti na ta način, da prvič sami sebe proglašajo za „državo“, drugič pa da javnosti natvezajo vsakovrstna „razkritja“. — Ves svet se je zgražal, ko so se na razpravi vidovdanskega atentata v Beogradu začela razkrijevati razna nasila iz beograjskega policijskega zapora, da bi pa javnost odvrnili od teh žalostnih in sramotnih stvari, so policajdemkratski listi v Beogradu skoraj vsaki dan natrosili čitateljem nekaj razkritij, zarot itd. Da pobijejo strašne ušise, katere so napravile izpovedbe obtožencev in prič, ki so pretrepali razne muke po zaporih, so na vso moč pisarili o raznih zarotah proti državi zdaj od strani komunistov zdaj Bolgarov, komitov in bogzna koga še vse. Ker se je pred več meseci pisalo, da je neki Veljkovič, ki je bil pomotoma zaprt, takoj umrl, ko je prišel iz zapora, — so sedaj tega Veljkoviča naenkrat — oživeli. — Prej živ krst ni ugovarjal, da ljudje umrjejo od policijskih batin, sedaj pa naj bi bila ena od teh žrtev naenkrat živa in zdrava in to še v istem hipu, ko je nekaterim oblastnikom nujno potrebno, da se operejo od strašne obtožbe! Cela zadeva je prozorna kot le kaj. Veljkovičev je dovolj in lahko je bilo sedaj enega dobiti, ki pravi, da je živ in zdrav prišel iz zapora. V takih stvareh se vidi vsa gniloba političnega boja, žalostno je pa zlasti to, da ni moči in odločnosti, ki bi vse to pod redila zakonu ter vse te afero postavila pred pravične sodnike.

Ukradena monštranca. Da v naši državi noče biti ne konca in ne kraja drznih vlomov, ropov, tatvin in roparskih umorov spričujeta najnovejša slučajja v našem obmejnem Mariboru. V noči od torka na sredo so neznani roparji zadavili v Cvetlični ulici v Mariboru kuharico nekega finančnega uradnika ter jo oropali. — Istočasno je pa bil izvršen v mariborski stolnici drzen cerkveni rop. Neznani lopov se je dal zvečer zapreti v stolno cerkev, je vlomil v tabernakelj ter vzal iz njega mo šranco z Najsvetejšim. Zjutraj, ko so cerkev odprli, je pa ropar zapustil cerkev. Da je bil ropar zaprt celo noč v cerkvi, je dokazano, kajti pri glavnih vratih je pustil veliko mlakužo. Oropana monštranca je bila iz medenine, „lunula“, to je tisti del v monštranci, ki drži Najsvetejšo, je pa bil iz zlata. X

Vrednost monštrance se ceni na več tisoč kron. Kaj je cerkveni ropar napravil s hostijo in kam jo je zavrgel, se težko reče, toda eno je gotovo, roki pravice ne bo utekel.

Dvojna smrtina nasreča o priložnosti plesa pri Sv. Jerneju nad Muto. Ceravno vse toži nad v resnici silno draginjo, ko si nekateri skoro ne morejo več kupiti živeža, imajo slabe obleke in še slabše obuvalo, se pa vendar najde še vedno dovolj denarja za nepotrebne plese in pijačo. Tako plesno veselico ali „bal“ je priredil 12. febr. tudi Ivan Verhniak v svoji gostilni. Vse je bilo prijetno ovenčano, muzikantje so godli, mladina in starina pa pesala, da je bilo veselje. Vmes je pa hodil hudič, vzbujal strasti, posebno še ljubosumnost med moško mladino. Okoli polnoči je prišlo do groženj z revolverji med Fr. Orličem, kmetijskim fantom od Sv. Lovreca in nekim graničarjem. Pa ni šlo „los“. Nevoljen nad Rusi, ki jih je bilo več na plesu, je odšel Orlič v kuhinjo, plačal svojo ceho, ter pokazal samo kres. Strel je počil, zadel gospodarja v trebuh. Ko je fant videl nesrečo, je skočil kakor blazen skozi vrata, sli nameril v glavo ter padel v sneg. Smrtjo se je nezavesen boril še celo pondeljek. Mrivega so prepehali na njegov dom k Sv. Lovrencu nad Ivanikom, kjer je bil 16. febr. pokopan med silno žalostjo staršev, sorodnikov in prijateljev. — Druga žrtev je postal hišni gospodar Ivan Verhniak. Bil je kmalu po polnoči spreviden, v pondeljek odpeljan v bolnišnico v Maribor, da bi bil operiran. Bilo je prepozno. Umrl je v torek zjutraj in bil pokopan na Pobrežju 16. februarja. Bil je skrben gospodar, katoliški mož ki je opravljal par let službo cerkvenega ključarja ter načelnika krajnega šolskega sveta pri Sv. Jerneju. Bil je tudi večletni odbornik občine Sv. Primož nad Muto. Kot odločen Slovenec se je udeleževal raznih mejnih obhodov ter nastopil opetovano za pravično mejo. Rad je čital časopise, bil naroden na „Slov. Gospodarja“, bil pristaš Kmetijske zveze ter ni zamudil nobenega shoda v bližini. — Zapušča ženo in 7 otrok. Najstarejši služi pri kraljevi gardi v Beogradu, odkoder ni mogel pravočasno priti k pogrebu svojega očeta. Zvest tovariš v boju za obmejno ozemlje — počivaj v miru.

Nesreča nikdar ne miruje. Pri Kosijevih pri Mali Nedelji so se v veseli družbi poigravali z orožjem, ki pa se je nenadoma sprožilo in razbilo spodnjo čelust znanemu godcu Mezariču, ki je pač drago plačal lahkomišelnost pri ravnanju z nabitim orožjem.

Nekaj drznih pustolovščin iz Beograda. Te dni so neznani zlikovci vlomili v kinematograf „Koloseum“ in izropali blagajno. Kino stoji samo nekaj korakov od kraljevega dvora in krog njega je vedno vse polno policajev in žandarjev, zločincev pa nikdo ni opazil. Po predstavi so najbrž ostali v kinu, potem so se pa podali na delo, in ko so pobasali ves denar, okrog 150.000 dinarjev, so se skozi glavna vrata lepo izgubili na cesto. Da niso pri tem postali sumljivi policajem, to žandarjem in defektivom, ki neprestano audijo okrog dvora, je več kot čudno. Kakega poštenega človeka, ki bi nosil kake knjige ali časopise, bi gotovo prej ustavili in pretipali, ako ni mogoče kaka politično nevarna in sumljiva oseba. Pri politično tako hudo zaposleni policiji imajo lopovi v Beogradu prav lepe in dobre čase. Včasih še policijo izrabijo v svoje namene, kakor kaže sledeči slučaj: Predpoldne stopi v neko pekarno sredi mesta dobro oblečen mož, pokliče pekarskega lastnika ter mu pove, da je prišel ko detektiv izvršiti hišno preiskavo. Pekar je ves prestrašen, ko začne detektiv preiskovati, čes, da radi nekih knuž in misem ter mu celo hišo obrne narobe, še hušji je pa strah, ko mu končno vli, naj gre z njim na policijo. — Prideta na policijo, detektiv pokliče na hodniku nekega žandarja, naj pazi na peka temu reče, da mora čakati — in izgine skozi vrata neke pisarne. Pekar čaka in čaka, žandar tudi, detektiv pa ni od nikoder. Poldne je proc, orožnik je lačen in odidel pek pa svaž čaka še dolgo popoldne, dokler se ne ohrabri in stopi v pisarno ter urdi

niku pove, da ga je eden od policistov pripeljal sem, da že toliko in toliko ur čaka in da bi rad vadeni kaj bo z njim. Uradnik o tej zadevi ničesar ne ve, povprašuje pa po drugih pisarnah, kdo bi bil odredil pri temu vaku hišno preiskavo in kdo ga je privedel. — Nobeden! — In tako se je glavni policiji le vendar zazdelo, da je zopet kak zločinec grdo potegnil. V pekarni, kamor so pravi policisti spremljali lastnika, se je videlo, kako dobro se mu je to posrečilo. Ko je pek v velikem strahu stopical in čakal na nočniku pri policiji, je prefrigan lopov skozi druga vrata odhite. V njegove pekarno ter pobral ves denar in še druge stvari, ki so mu padle v oči prej, ko je plašil peka s preiskavo in s svojim lažnjivim detektivom.

Se pri pogrebu ne miruje nesreča. V Kolašinu v Črni gori je umrla hčerka Vuka Vlahoviča, nakar so jo položili na mrtvaški oder v drugem nadstropju hiše. Rajna je bila priljubljena in jo je prihajalo kropit mnogo ljudi. Malo pred pogrebom je bilo v sobi mrtve 60 ljudi, pod težo so se vdrla tla in vsi so padli z mrličem vred v prvo nadstropje. Težko in lahko ranjenih je 21 ljudi.

Človeka je hotel — a pogodil je osla. Vojak Feratovič (z okolice Skoplja je bil ljubosumen na svojega soseda, ki je prevzel ljubeznjivo pogledoval za Feratovičevo ženo. Iz ljubosumnosti je sklenil tekmeča ubiti in je nani tudi ustrelil, ko se je ta nič slabega sluteč vračal na oslu domov. Feratovič pa ni zadel moža, sovražnika ampak je s strelom ubil njegovega osla in je bil radi tega čina obsojen od sarajevskega vojaškega sodišča na 2 leti in 8 mesecev.

Drzen napad. Nepoznan ter do slej še neodkrit razbojnik je udri 17. t. m. v stanovanje Aleksandra Laziča v Zagrebu na Maksimirske cesti. V stanovanju je bila samo 13 letna hčerka Anka Novak. Tolovaj je vprašal deklico, kje shranjuje lažje denar, a deklica mu je odgovorila, da ne ve. — Lopov je zamašil na to dekletu usta z žepnim robcem ter jej zapretil s smrtjo, ako bi se zganila z mesta. Nato je začel preiskovati brezuspešno vse omare in predale. Ko je tolovaj najbolj marljivo iskal denar, je naenkrat pozvonilo na vratih stanovanja. Lopov se je ustrašil, pograbil deklico, jo odnesel na stranišče, sam pa pobegnil skozi okno stranišča.

Sorodniki bodo veseli. V mestu San Francisco v Ameriki je preminul Dalmatince Peter Vidovič, ki je beračil po mestu mnogo let. Po smrti berača pa so našli njegov testament, v katerem zapiše sorodnikom 120.000 dolarjev, kar znaša v naši jugoslovanski valutni 36 milijonov kron.

Skoro popolnoma je uničil požar v splitski luki parnik „Vidovdan“, ki je bil zasebna last. Pri gašenju se je lahko ponesrečilo več pristaniških delavcev.

Nabralnik. Poročil se je Simon Dolenc v Mihovcah pri Cirkovcah z Marijo Drevenšek v Pletarjah, oba iz dobre krščanske in narodne hiše. Na veseli gostiji se je potom licitacije nabralo 720 K (360 K za sklad Slov. kmetске zveze in 360 K za Dijaško kuhinjo v Mariboru). — Sv. Marijeta na Dravskem polju. Na gostiji F. Brodnjak-Kac so veseli svatje darovali za sklad šent-anžkega Orla 400 kron. Vsem blagim darovalcem se odbor najsrčneje zahvaljuje, novoporočencema pa želi mnogo sreče in blagoslova božjega! — Sv. Peter na Medvedovem selu. Na kolini pri g. Fr. Verk v Kačem dolu se je nabralo za volilni sklad Kmetске zveze 1200 K. Darovalcem iskrena hvala! — Gospod Peter Spital, kmet v Saleku, je poslal za „Tiskovni dom“ 75 dinarjev. — Črešnjevec. Na gostiji Blaža Falež in Marije Drevenšek se je nabralo 600 K za domače zvonove.

Za novo ustanovljeno Izobraževalno društvo na Prihovi so zložili veseli gosti na svatbi Sajko-Pšeničnik 500 K Ziveli posnemovalci!

Gospodarstvo.

Mraz in vinska trta. Pretekli teden smo imeli v Sloveniji in najbrž tudi po celi Evropi grozen mraz. Nas vinorejce bo to zanimalo, posebno, ker je ta nevaren vinski trti. Vinska trta prenese dobro zazorjena do 18

stop. C brez škode, vendar smo imeli letos precej več. Zato bi bilo dobro, da bi se v vseh vinogradnih krajih vinorejci zanimali, koliko škode je naredil mraz na vinski trti, katere vrste so najbolj občutljive in katere bolj odporne proti mrazu. Mi vzamemo 100 oces od več vinskih rozg in se s tem, da jih krerežemo, (kar vinorejci tako dobro vejo) pripravimo, koliko oces je od tistih uničenih, toliko procentov je vzel potem mraz. To naj bi se naredilo pri vsaki sorti. V interesu dolge stvari je, da bi se za to zanimali vsi boljši vinogradniki, to poročali „Slov. Gospodarju“, ki bi sestavil pregled iz posameznih delov in sort, da se tako pripravimo, katera vrsta je najbolj občutljiva in katera najbolj odporna. Ponovno prosimo vinorejce, te usluge, za kar jim bode hvaležna vsa javnost.

Vinska trta in mraz v južnih obdonavskih krajih. V obdonavskih krajih naše kraljevine, v Rumuniji, ob Seretu, na Ogrskem ob rečnih nižinah in tudi na Nižje Avstrijskem pride po zimi večkrat z vetrom združen mraz, do 30 stop. C, ki povzroči posebej vinske trte. Zato imajo tam trs čisto pri tleh, režejo ga na glavo, kakor pri nas ameriške matišnjake, to večjemu z dvema očesoma. V jeseni pa tam trs obsujejo z motikami ali po ravnem s plugom. Spomladi, predno se začne rez, morajo trs najprej odkopati. Sparonov (locnov) tam seveda ne poznajo. Vendar rodi tam trs izvrstno. Kot najboljši vinorodni kraj v naši kraljevini ob Donavi je Smederovo, nekaj letovišče kraljevo. — Vendar vsa ta, kakor tudi banaška, rumunska in ogrska vina nišo za naš okus, ker niso harmonična, to je, njih moč, kislina in ekstratne snovi niso v takem razmerju, da bi smeli imenovati to vino pitno. Vendar znajo naši vinski trgovci iz kake kislice iz naših krajev in močnih južnih vin kmalu napraviti harmonično vino, posebno se je pa zadnji čas močno razvilo pančanje vin, nakar naše g. kletarske nadzornike in vinarske organizacije opozarjamo, da so oprezni!

Nerodovitnost sadnega drevja.

Marsikateri naših sadjerejcev ima v svojem sadovnjaku drevo, ki noče in noče roditi. Nekatera teh dreves so pravecati velikani, rastejo kot noroglavca, a prinesejo komaj par kilogramov na leto. Napak je lahko tu premnogo, katere so vzrok nerodovitnosti:

1. Zemlja v sadovnjaku je pregrajna, blizu gnojšč in tam, ker se steka gnojnica kar naravnost v sadovnjak leto in dan najdemo večkrat bujno rastoča, a nerodovita drevesa. — Pri preveliki množini dušika in kalija, ki ga nudi gnojnica, raste drevo samo v les in ne napravlja rodnih brsti. Napravi naj se tu gnojnična jama, v katero se bo stekala gnojnica, in drevju bo pomagano. Večkrat po zimi in spomladi zlijemo še gnojnico k drevju, po juniju pa to opustimo, da ne dobi drevo zopet preveč hrane in ne raste samo v les.

2. Zemlja je premrzla in premokra. Tukaj je pomoč lahka, napravimo odvodne jarke ali drenažo. Če pa tega ni mogoče, je vsako drevo v taki zemlji obsojeno v smrt in nerodovitnost. Le ako sadimo na kupe, t. j. na več vozov od drugod pripeljane zemlje, se da mogoče še porabiti.

3. Zemlja je prerевна na redilnih snoveh ali prodnata. V prvem slučaju se pomaga z obilnim gnojenjem, v drugem pa zopet s sajenjem na kupe, ali pa s sajenjem bolj pritičnega sadnega drevja, ki ne razrasta svojih korenin tako globoko in bo mogoče tudi v plitvi plasti našlo še dovolj hrane.

4. Lega je premrzla, prevetrovna, spomladanskemu mrazu izpostavljena. Tukaj gre za izbiro pravih vrst, poznovetočih vrst, vsaj imamo precej takih, ki tudi v takih legah uspevajo.

5. Krona drevja je mnogo pregošta, drevo ne more tako nastaviti rodilnih brsti. Izredčenje edino zdravilo, za kar najbolj čas je sedaj.

6. Prevelika rodovitnost v mladosti. Mnogo drevja že v mladosti rodi toliko da se izrodi in v najlepši njegovi starosti že preneha roditi. Mladega drevesa je najbolje prvih pet let po saditvi ne pustiti roditi. Mlada rodovitnost je vedno v škodo pozneje. —

Prva leta mu odstranimo vse ovetne popae in mu dobro gnojimo, da drevo bolj raste, kar tudi prezgodnja rodovitnost ovira.

7. Neprava izbira vrst. Sadjerejce mora imeti odprte oči in opazovati povsod in vselej, katere vrste so za njegov kraj primerne. Imamo mnogo vrst, ki v nekaterih krajih ne uspevajo, mnogo pa zopet, ki izvrstno rodijo. Zato pomisli dobro pred sajenjem in ko smo že na jasnem, še enkrat vse dobro od kraja premislimo, katere vrste bomo sadili.

8. Poznorodeče vrste. Mnoge vrste začnejo zelo pozno roditi. Pri takih, ki so nam znane, moramo pač počakati.

Najdemo pa mnogokje drevo, ki kljub vsem noče in noče roditi. Vzroki tu so pač lahko različni, najbrže fiz. ologični, t. j. življenjski. Tako drevo poskusimo prisiliti na ta način, da jo z močno žico pod vejami močno podvežemo, da se žica zaje v skorjo. Skoz to ne more drevo pošiljati po skorji navzdol hranilne snovi, katere pripravljajo z listi, te ostanejo v drevju in uplivate na rodovitnost. Tudi takozvano rikanje se uporablja. Koža se tam na široko olupči ali še nekaj manj, tako da jeseni zopet zaraste. Vendar je to že nevaren posel. Najprej se pa pripravimo, ako ni kaj drugega zgoraj navedenega krivo, odstranimo ta vzrok in gotovo bo odstranjena tudi nerodovitnost.

Agrarna država smo — a kupuje prehrano Beograd! Kot agrarna država smo razkričani po celem svetu. Banat je bil svojčas žitnica srednje Evrope. Za obstoja stare Madžarske je bil Banat žitnica rajne Avstrije. A v naši čisto agrarni državi se je zgo dilo Gospodovega leta 1922, da kupuje Beograd, kateremu je pred nosom Banat, 200 vagonov žita za prehrano v Rumuniji. Po sklepu ministrskega sveta se za ta uvoz ne bo plačala uvozna carina. Malo čudno, da povsem agrarna država, ki se hvalisa pred celim svetom, koliko prehrane lahko izvozi, pa naročuje za svojo prestolico žito iz sosedne države. Mogoče pa je naročil Beograd rumunsko žito iz razloga, ker je to ceneje, kot naše iz Bečkereka, Vršiča in Novega Sada. Ravno kar naveden slučaj je lep primer iz poglavja o modrosti naše gospodarske politike sedanjih vladinorcev.

Gospodar pa tak — ta naš minister Pucelj! Ministrski svet je odobril poljedelstvem ministrstvu kredit 16 milijonov kron za nakup semenske pšenice za one kraje, ki so bili prizadeti po suši. Minister Pucelj bo poslal sedaj na Čehoslovaško posebno komisijo, ki bo nakupila pšenice po 100 kron 1 kg, ker je češka valuta napram naši tako vsoka. V Banatu bi lahko kupil gospod Pucelj žita za seme po 18 K 1 kg in bi bili povrh še prihranjeni vsi stroški za prevoz čehoslovaškega žita in izdatki za vzdrževanje nakupovalne komisije.

Kaj bo, kaj bo? V strahu smo za setve, ker je padel sneg na zledenela tla in že predolgo leži. Na polju ob Muri še decemberski in januarski sneg ni skopnel popolnoma, pa je zapadel že novi. In na snegu se dela, ker po dnevi sneg kopni, trda ledena skorja, ki ovira dohod zraka. Ker zraven pritiska že 14 dni vedno hujši mraz, ki se giblje med 14 in 20 stop. C, se kmet upravičeno boji, da je zastou sejal. V Berkovcih je neki gospodar šel odkapat setev. Ko je z metlo zmetal sneg z njave, je obenem odlomil bilke, ki so štrlele, kakor steklene igle iz zemlje. Posebno rane setve trpijo vsled mraza in leda. — Revni sloji silno trpijo vsled hude zime. Viničarji in manjši posestniki, katerih edini vir dohodkov je vino, isčega ne morejo spraviti v denar, ker ni kupcev. Teh pa ni, ker smo gornji slovenjegeričani odrezani od sveta, od kar ne vozi vlak čez Spilje. Odprite že vendar enkrat to progo, ki je za nas življenske važnosti. Ker nimajo reveži najpotrebnejšega, se množijo tatvine. Jakob Zorec, viničar v Stanečincih je mislil celo, da je boljše iti v smrt, ko pa v bedi živeti. Zato je šel, ter se obesil.

Kmet. Zadruga v Ptujju nas naproša objaviti, da ima v zalogi še nekaj umetnih gnojil, tako fosfatnih, kakor kalijevih. Ker je blago deloma še od prej, so cene zelo ugodne. Kmeto-

valce pozivamo, da takoj krijejo svojo lasino potrebo, ker mora zadruga sicer, da izprazni skladišče, blago skupno naprej prodati in bi bili kmetovalci s tem oškodovani.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na sejm dne 14. t. m. se je priglasilo: 7 bikov, 180 volov, 250 krav, 4 konje in 5 telet. Skupaj 446 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 26 do 32 K, poldebeli voli 18 do 25, plemenski voli 18 do 25, biki za klanje 18 do 25, klavne krave debele 20 do 25, plemenske krave 18 do 20, krave za klobasarje 13 do 16, molzne krave 18 do 20, breje krave 18 do 20, mlada živina 15 do 23.

Prodaja konj. V torek, dne 28. t. m. se bo vršila ob 10. uri dopoldne na Stolnem trgu v Mariboru licitacijska prodaja dveh vojno državnih konj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg 46 do 48 kron; II. vrste 42 K; meso od bikov, krav, telic 36 K; telečje meso I. vrste 36 kron; II. vrste 32 K; svinjsko meso sveže 58 do 75 K.

Cene za seno in slamo v Mariboru. Preteklo soboto so v Mariboru kupovali ozir. prodajali seno po 750 do 850 K za meterski stot, otavo za 900 K in slamo od 480 do 540 K za meterski stot. Blaga je bilo zelo malo in v kratkem času vse razprodano.

Cene poljskim pridelkom. V Srbiji stane pšenica 390 din., rž 310, ječmen 270, oves 290, kuruza 315. V Vojvodini stane pšenica 410 din., rž 320, ječmen 280, oves 300, kuruza 315. Na Dunaju stane pšenica 390, rž 320, in ječmen 280 din. V Pragi stane pšenica 400, rž 350, oves 310, kuruza 300 din. meterski stot. V Novem Sadu naraščajo cene, kajti dovoz je slab, povpraševanje pa živahno. Pšenica stane 1700 do 1720 K, ječmen 1230 do 1250 K, kuruza 1280 do 1300 K, moka nulerica 22½ do 23 K 1 kg, moka stv. 2 21½ do 22 K, krušna moka 21½ do 21 kron, otrobi 930 do 950 K. Slavonski oves stane po 1250 K, kuruza po 1270 kron. Stari beli fižol stane po 1060 K. Cene moki naraščajo. Svinjsko mast so plačevali po 76½ K, za češplje 23 in za orehe po 40 K.

Mariborsko tržno poročilo. — V soboto, dne 18. februarja, so bile v Mariboru sledeče tržne cene: Špeharjev je bilo 28, teža zaklanih svinj je znašala 3640 kg, teža pripeljanega krompirja pa 3000 kg. Krompir so prodajali po 5,70 K kg, špeh po 76—85 K kg, svinjetino pa po 68 do 80 K 1 kg. Pšenice je bilo 80 kg, kg po 13 kron, ječmena 40 kg po 7 K, kuruze 5 vreč kg po 12 K, ovs 8 vreč kg po 8 K, ajde 2 vreči kg po 7 K in proso so prodajali kg po 10 K. Kokoši je bilo 40, komad po 100 do 140 K. Gosk je bilo 10, komad po 300 do 400 K, rac 15, komad od 90 do 120 K, puranov je bilo 25, komad po 400 do 600 K, kuncev 30, Pižol je stal 12 do 14 K liter, česen, 32 K kg, sveže zelje 16 do 20 K kg, kisló zelje 8 K, šopek peteršilja 2 K šopek zelenjave k juhi 2 K, jabolka kg 24 do 26 K, suhe slive kg po 36 K, mleko liter po 10 do 12 K, surovo maslo kg 120 do 140 K, svinjska mast kg 90 do 94 K, eno jajce 8 do 10 K. Na trg se v primeri s prejšnjimi časi ni pripeljalo niti eno desetino blaga, tako da je bilo v par urah vse poprodano in je moral marsikdo iti — prazen domov. Posledica suše in občutnega pomanjkanja denarja!

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zalcu ni bilo v zadnji dobi nobene živahne hmeljske kupčije, kajti, kdor še ima večje množine prvotrstnega hmelja, ga drži za poznejšo dobo, ker upa, da bodo cene poskočile, po hmelju manj vredne kakovosti je pa povpraševanje malenkostno.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 315 do 320, francoski frank stane 29,50 do 29,60 naših kron. Za 100 avstrijskih kron je plačati 4,95—5,25, za 100 čehoslovaških kron 5,96 do 6,00, za 100 nemških mark 146 do 150, za 100 ških lir 1580 do 1592 jugoslov. kron. Vrednost naše krone v Curihu znaša 1,55 centima (1 centim — 1 vinar). Od zadnjega poročila je vrednost našega denarja padla za 10 točk.

Prireditve.

Maribor V petek, dne 24. februarja, je tedensko predavanje SKS-Z, točno ob pol 8 uri zvečer, v dvo-

rani Strokovne zveze v Splavarski ulici št. 4. Predmet predavanja: Novi šolski naučni načrt. K obilni udeležbi se vsi uljudno vabijo!

Krčevina pri Mariboru. V nedeljo, dne 26. t. m., točno ob 3. uri po poldne, se poživi naše izobraževalno društvo za Krčevino in Lajtersberg. Spored: pozdravni govor, predavanje o izobrazbi, čitanje in sprememba pravil, volitev novega društvenega odbora in slučainosti. Društveni prostori so začasno pri g. Požavko Boštjanu Krčevina št. 56. K obilni udeležbi se vabijo vsi občani!

St. II v Slov. gor. Kmetijsko bralno društvo vprizori v nedeljo, 26. t. m., ob pol 4. uri popoldne, v Slov. domu, tridejansko igro „Razvalina življenja.“ Sodeluje domači cerkveni pevski zbor. Med odmori svira godba. Se vabite!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naše Orlice bodo v nedeljo, dne 26. t. m., ob 3. uri popoldne, v društvenem domu predstavljale šaljivi gledališki igri: „Pri gospodi“ in „Prisiljen stan je zaničevan.“ Prijatelji poštene zabave, na svidenje! Obenem se vrši tudi občni zbor Bralnega društva.

Sv. Jurij ob Sčavnici. Telovalna odseka priredite s pomočjo tukajšnjega pevskega zbora in domačih tamburašev v nedeljo, dne 26. februarja, ob treh popoldne, koncert pri g. Pergarju. Odmore izpolni srečolov, ša ljuva pošta in šaljivi solospjevi s sprem ljevanjem cifer in harmonija. Jurjevčani, ki ljubite pošteno mladino in zabavo, pogledite, kaj zna vaša mladež!

St. Janž na Dravskem polju. Telovalni odsek Orel priredi v nedeljo, dne 26. t. m., popoldne po večernicah, v graščinskih prostorih veselico z gledališkimi predstavami ter petjem moškega in mešanega zbora in s telovadbo. Vzpored bo nudil mnogo užitka, smeha in zabave. Cisti dobiček je namenjen za nakup knjig za društveno knjižnico. K obilni udeležbi vabi odbor!

Oplotnica. Katoliško izobraž. društvo in njega odsek Orel vabita na svojo prireditev v nedeljo, dne 26. februarja ob treh popoldne v Orlovskem domu.

Sv. Jurij ob južni žel. V nedeljo, dne 26. t. m., se ponovi igra „Dovek na samce“, burka v treh dejanjih. Med igro nastopa cerkveni pevski zbor. Ker je sedaj čisti dobiček namenjen za okoliško požarno brambo, sfo uljudno vabljeni vsi! Začetek ob treh popoldne

Polzela. Katoliško bralno društvo na Polzeli vabi na predpusno zabavo, ki se vrši v nedeljo, dne 26. t. m. v prostorih g. Cizeja nasproti cerkve. Začetek ob treh popoldne. Spored: „Učenjak“, veseloigra v treh dejanjih, „Trije tički“, burka v dveh dejanjih. Po predstavi priredi gostilničar prsto zabavo z jako šaljivim sporedom. Prijatelji poštene zabave prav uljudno vabljeni!

Dopisi.

Sv. Jurij na Pesnici. V „Naši vasi“ se baha nek samostojni uskok, kako so samostojnezi sami zadnjič tam razbili shod SKS, obenem pa razdere vsč veselje klerikalcem, ki da so pričakovali, kako bodo zdaj vsi samostojni zapeljanci z razprostrtimi rokami drli v hlev SLS ta kot skesani grešniki tam prosili sprejema. Tega sprejema pa da oni niso vredni, češ, ker ne znajo rabiti Koroševih darov itd. — tu zdaj dopisnik po vzgledu vseh poštenjakov zopet pogreva staro in že tolikokrat ovrženo laž o blagu na ladji, kt ga je svojčas dr. Korošec nakupil za državo: o grahnih kartah (ki jih je na Koroščevo zahtevo dotična firma nazaj vzela), pa o pudru in svilenih bluzah, ki jih na ladji glasom preiskave sploh ni bilo, pač pa volneno in drugo koristno blago, ki bi bilo državi in prebivalstvu v veliki pomoč, da ni po padcu Protič-Koroščeve vlade blago izginilo ali se uničilo — vsled krivde onih ljudi, ki zdaj dr. Korošca obrekujejo. Dopisnik je gotovo toliko brihten, da bi bil o tem že lahko poučen; ako pa na eni strani udarja po demokratsko-samostojnih vladnih mogotcih, na drugi pa si baš od njih izposoljuje zriavelo, laž njihvo orožje, kaže s tem svojo resnost in politično poštenost. Da, da, iščejo zopet menda tudi v St. Jurju novo po-

litično firmo in za nove sape novih plaščevl pa eno mora pri tem iskanju ljudem te vrste biti že vnaprej sigurno: rajši s samim vragom nego s klerikalci, kaj i — no, kajti dr. Korošec je bil doslej edni pošteni dalekogleden in sposoben minister za prehrano in promet v mladi Jugoslaviji!

Račje pri Mariboru. Kakor znano je bil rdečkar Franc Koban od pokrajinske vlade razrešen županskih poslov. Namesto njega je bil z večino glasov izvoljen naš odlični somišljenik g. Andrej Stern, prvi obč. svetovalec. Kot prvi obč. svetovalec je bil izvoljen g. Stef. Pauman (pristaš soc. dem. stranke), ki uživa splošno spoštovanje. Zanimivo je pri vsem tem dejstvo, da je dobila SLS pri občinskih volitvah komaj dva mandata, samostojna kmetijska stranka 4, socialno demokratska pa 10 mandatov. Sedaj ima SLS kot najslabša skupina župana. Cestitamo!

Račje pri Mariboru. Pri nas se je pred časom izvolil občinski agrarni odbor, kateremu je izvoljen radi njegovih lepih besed in obljub tukajšnji veleobrtnik kamnosek Franc Koban. Mi protestiramo proti temu, da sedi mož, kakršen je Franc Koban na tako odgovornem in važnem mestu, ker, kakor se govori, tudi tukaj ni vse v redu. Vprašamo torej: Ali lahko dobi veleobrtnik od agr. reforme travnik, če prav ima sam precejšnjo površino svojega lastnega. Ali je res, da je zidar Ivan Taferner (desna roka Kobana) dobil nakazand toliko krme, da mu je za njegovo živino preostala, med tem, ko je drugim primanjkuje? Ali je res Taferner prodal Kobanu seno, iz obč. agr. odbora mu na kazanih travnikov? Ali lahko prodal interesent seno, da si nakupi drugi živež, s čimer se zagovarja Taferner? Mi mislimo, da ne, ker drugače bi vsak, četudi nima živine, zahteval travnike in pri tem imel lep dobiček. Prosimo merodajno oblast, da to zadevo preišče in ako je to resnica, oba imenovana izključi iz obč. agrarnega odbora!

Sv. Marjeta na Dravskem polju. Mlad more, star pa mora umreti, tale preresnični pregovor se je uresničil v naši vasi. Dne 11. t. m. smo položili v rani grob petletno Anico Greif, ki ji je ob grobu govoril v slovo njen striček, č. g. kaplan Greif. Dne 15. t. m. pa se je presečila v večnost po dolgi bolezni, 82 let stara, Marija Pipenpacher, mati g. ravnatelja dr. Pipenpacherja v Ljubljani. Naj v miru počivata!

Iz Moškanje. Prihodnji teden ima mo komisijo zaradi jeza ob Pesnici, ki ga hoče imeti Venček Sok. Svoječas je bila vodopravna pravica Sokovega mlina odkupljena in izplačana. Sedaj pa upa Sok, da bo njegov prijatelj okr. glavar Pirkmajer in samostojni minister Pucelj za zahvalo za politično delo dal stotisoče iz državnega denarja. Mi smo mnenja, da je treba pred vsem v občno korist Pesnico najprej do konca regulirati in mislimo, da se bodo Mezgovci, Dor nava in Pacinje v tem oziru oglasile. Pucelj bi tudi najraje kot minister poljoprivrede in voda dal potrebne svote da se rešijo gozdovi in travniki Murelincem, Mali vasi in Gajovcem. To je nujnejše, kakor pristašu Soku delati jez na drž. stroške, da bo morbiti nekaj tednov več njegov mlin pel: „Pol meni, pol tebi“.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na svatbi Franca Voršič in Marije Irgolič, vdovlj. Munda, ki se je vršila 13. t. m. v Bratonečicah se je nabralo za Dujaško kuhinjo v Mariboru 600 K. Dobrotnikom Bog povrni, poročencema pa daj obilo sreče!

Sv. Jurij ob Sčavnici. Pokopali smo Farkaševega očeta v 87. letu starosti. Rajni je bil mož stare koronine, nekdanj predsednik konkurenčnega odbora in je kupil mežnarijo. — Bil je zvest pristaš SLS, daleč okoli znan, od vseh ljubljen in čislav. Družini naše sožalje, njemu pa večni mir in pokoj!

Keberl. Predsednik tukajšnjega odbora Kmetске zveze Globovnik je nabral med veselimi svati na dvojni gostiji Medogave—Kušar in Lubej—Smogave vrh Pohorja v Kotu 422 K za sklad KZ. Svatje so želeli, da bi samostojno politiko s samostojnimi poslanci vred odnesla Sava sedaj spomladi, Obljubovali so nam avtonomijo

Slovenije, male davke, olajšanje vojaške službe, a glasovali so za centralizem, silne davke in draginjo. — Kdor veliko obljubuje, malo izpolni. Zato se bomo tudi zanaprej držali na še KZ, ki nam hoče očuvati krčansko šolo, in olajšati zlasti kmetom naše teško stanje. Vse laži in zavijanja sa mostojnih agitatorjev iz Oplotnice in Cadrama ne bodo pomagale več, sa mostojna je preč, je preč!

Galicija pri Celju. Dne 18. febr. se je pred okrožnim sodiščem v Celju vršila obravnava proti župniku Avg.

Jager, ki je bil ovaden hudodelstva razžaljenja Veličanstva in javnega nasilstva; župnik Jager je bil popolnoma oproščen, ker se je po izpovedi mnogih prič izkazalo, da je bila o vadbа zlobno izmišljena.

Store pri Celju. Naša Mladeniška zveza prav pridno deluje. Redno vsako soboto prireja podučna predavanja deklamacije in govorniške vaje. Vse to zasledujejo naši mladeniči z velikim zanimanjem. Dne 12. t. m. je mladenič Rudolf Guštin prvič nastopil s kratkim govorom, v katerem je prav

Trapistovski SIR
prvovrsten pri
MATIJA LAH-U
Glavni trg 4, Maribor.

UGODNO KUPITE:
1 žičnata žimnica (Drahteinsatz) K 432.—, 1 tridelna žimnica z afrik K 1400.—, vrvi za perilo 15, 20, 25, 30, 40 in 50 m dolge. plajte impregnirane za vozove 2—4 m široke in 3—6 m dolge 1 kvadratni meter K 200.—. Spodnje hlače, cajn hlače, srajce vsen vrst, modro platno, plavotisk, tkanina in mangin za postelje, namizne prte, hlačevino i. t. d. po tovarniških cenah v trgovini **ALOJZIJ GNIUŠEK**, Maribor, Glavni trg šte. 6.

Gozdove kakor tudi les in drva kupuje po najnižji cen. Ponudbe sa pošlati predal 20 Maribor. 120

Učenka pridna in poštena se sprejme v trgovico mešanega blaga Zumolo v Fram. 1—3 105

Travnik 1 in četrt orala se prodaj leki v Bohovi. Naslov v upravi. 104

Pisalna miza lepa, stoli, zavese in gasilno re prodaj. Kerkova ulica 6, I. nadst., Maribor. 103

Sprejme se sa vsa vrtnarska dela pri Aloya Zelesko, trg. vrtnar, Celje. 1—3 111

Cepljeno trsje sa prodaj vseh boljših vrst, okrenjejeni divjaki in šmarinca. Anton Taria, Modrača, pošta Studenice pri Poljanah. 1—3 119

VINSKI KAMEN kupuje po najnižji cen! VID MURKO, trgovec, Meljska cesta 24, Maribor 1—3 77

IVAN OMERZU trgovec
ILA OMERZU r. j. BASLE poročena
Zgornje c. S. Gornjsko
dne 20. februarja 1922.

Manjše posestvo pol ure od Maribora, se samonja s nadplačilom. Naslov v upravi tega lista. 121

Glasovir kratek, skoro nov ter kup 600 na prodaj. Ponudbe na „Glasovir“ št. 114. 114

Konj za tešek vo: se prodaj. za Kamolca 20 č. pje. 117

Sadna drevesa samo do 1. marca sa prodaj ket Mladučva, Renski bobovci, Rosogarike, Kalzi, črne je, marlice, riagle, hrške, vse visoke dobje. Manbor, Ruška cesta 15, Maribor. 118

Pohišstvo pripravto za cen! sa prodaj, tudi posamezni komadi. Maarič, Maribor, Koroska cesta 20, 8. vrata. 1.9

PAROMLIN
v Kaniži pri Pesnici
prevzame na mletje in izmenjavo vsakovrstnega zrnja.
25 **Kupi se zrnje po dnevni cen.** 3—3

Prvovrstni ostrovski plinski koks
oddaja v poljubni množini Mariborska mestna plinarna.

Na drobno **TRGOVINA** Na debelo
emajlove, steklene, porcelanaste in majoličae posode se priporoča cenj. občinstvu
ALBERT VICEL, Maribor, Glavni trg 5.

Kostanjev les
kupuje po dnevni cenah izvozna trgovina.
ERNEST MARINC, Celje, Kapucinska ul. 3.
Enako kupuje tudi druge vrste lesa posebno tesani les. 1—3 120

Železnobeton. stopnice
24 komadov, 1.54 m dolge se takoj prodajo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Kmetovalci pozor!
Vseh vrst umetna gnojila po najnižjih cenah 1—10 99 ima vedno v zalogi
Tvrka ANTON TONEIC in drug, Maribor, Tel. 68.

POZOR!

Staroznano tovarno za izdelovanje poljskih in kmetijskih strojev Jozefa Pfeiferja v Hočah pri Mariboru je prevzel J. Pfeifer ml., ki se priporoča za istonaklonjenost, katero je slavno občinstvo izkazovalo prejšnjemu lastniku te tovarne. Oddelek za stavbo mlinov si je še obdržal prejšnji lastniku tovarne. 113

Kmetске peči!
raznovrstne velikosti, v vsaki množini, dobro izdelane iz gline, izdeluje in prodaja po zmernih cenah

Anton Rajšp, lončar, Račje.
Peči si naročajte pravočasno torej že sedaj! 112

Zahvala.
Ob bridki in tako neandaj izgubi našega sina osiroma brata
Janeza Vertačnik
ki je dan 14. februarja, previden s sv. zakramenti, po kratki maši bolesal premisl, smo prejeli toliko israsov solalja in je bila nadežda pri pogrebu tolik, da se jutro dolga, isedi tem joto sa vsem iskrenost hvalo. Posebno se zahvaljujemo č. g. župniku za tolažilo ob priliki liprevdosa in za ganljive govore ob grobu; per emi za ganljivo žilortinko, posebel č. g. kaplan in g. učitelj ju sa sodelovaje; vsem Orlom, ki so ga spremljali na sednji poti in za krasne vesice. Bg plačaj vsem! Rajnega pa pri priporočamo v mlavici in blag spomin.
Š. C. VID NA PLANINI, dne 14. februarja 1922.
Zalujoča rodbina Vertačnik.

lepo naslikal potrebo, da se združijo v Mladeniško zvezo vsi pošteno in trezno misleči mladeniči. V tej zvezi se naj naši mladeniči duševno in telesno izobražujejo. Lepe in zdrave mišli tega vrlega mladeniča so naredile na njegove stanovske tovariše najbolj ši vtis. Mladeniči! Iščite zabave in razvedrila v izobrazbi, ne iščite je pa po krčmah in na plesiščih!

Kokarje pri Rečici. Gosliničarji se hudujejo, zakaj da ni Miha Cajnar kmet iz Pustega polja, naš župan; po tem bi ne bilo tako strogo s policijsko oro, saj bi jo g. župan sam največkrat prekoračil Upamo, da bo nov župan naredil red tudi v tem oziru in gledal da se bodo tožadveni predpisi upoštevali tudi v gostilni pri „Goveku“ in „Poklerju“.

Kokarje pri Rečici. Da samostojneži niso proti duhovnikom, to je pokazal tudi edini samostojnež naše občine, kmet iz Pustega polja Miha Cajnar. Kako prijazno vabi duhovnike na svoj dom. Kako jih bogato pogosti! Celo tako se poniža, da ponudi pobratimje duhovniku, če tudi je le kaplan. Če pride duhovnik po zbirci, kdo da največ? Kmet Miha Cajnar! Če priredi Kmetiška zveza zborovanje pri Čuježu, kdo se ga udeleži trezen in se moti govornika? Zopet on iz Pustega polja. Če hoče kdo napasti domačega g. kaplana, kdo ga brani? — Zelena roka kmeta iz Pustega polja; in ta roka je močna, saj se je že v mladosti vadila v obrambi pred žagarji.

Kokarje pri Rečici. Tako se godi političnim izdajcem kot se je zgodilo slabostojnežu Mihotu Cajnar iz Pustega polja. Prvi in edini, ki se je kot odbornik izneveril Kmetiški zvezi na Rečici, je bil kmet Miha Cajnar iz Pustega polja. Prvi in edini, ki se je udeležil shoda samostojnežev v Celju, je bil Miha Cajnar, kmet iz Pustega polja. Prvi in edini, ki je raznašal po naši dolini zelene letake s kravo, je bil kmet Miha Cajnar iz Pustega polja. Prvi, ki je grozil sedanjemu županu, — svojemu svaku — da ga bo ustrelil, če bo izvoljen za župana, je bil kmet iz Pustega polja, Miha Cajnar. Prvi, ki je bil na kandidatni listi samostojnežev, je bil kmet Miha Cajnar iz Pustega polja. Zato pa je tudi kot prvi dobil breco od volilcev, ki so se mu na tihem posmehovali in šepetali: Miha — samostojnež nam županil ne bo! Živijo, vrli Kokarčani!

Razbor pri Slov. Gradcu. V tukajšnji župniji je dne 13. t. m. bil poročen vrl pristaš Kmetiške zveze Fr. Kotnik z Marijo Veršek. Na gostiji se je potom Ivana Knez in Franca Šmon nabralo od veselih gostov za tiskovni sklad KZ 40 dinarjev. Upamo, da bo novoporočence tudi naprej ostal delaven za KZ. Bilo srečno!

St. Jur ob Taboru. Dne 12. t. m. se je vršil pogreb tukajšnje Samostojne, ki bo marsikateremu samostojnežu ostal v najlepšem spominu. Vodil ga je Mermoja, ki je ob sklepu še enkrat tolažil uboge žalujoče. To ni bilo posebno težko, prvič, ker nikdo za materjo samostojno preveč ne žaluje, drugič pa je vseh žalujočih zborovalcev bilo samo okrog 30 (beri in reci trideset). Vsem bratcem samostojnim iskreno sožalje. Potolažite se lahko, saj boste za materjo samostojno podedovali celo vrsto ogromnih davkov, povrhu tega pa, kar je največ vredno, suženjski centralizem. — Nežalujoči ostali.

Soštanj. V zadnji številki „Slov. Gospodarja“ se je v dopisu iz Soštanj vrnila neljuba pomota in sicer: je bila mišljena le petrazredna ljudska šola na kateri je zaposlenih 14 učiteljskih moči, ne pa meščanska šola. Apeliramo na krajni šolski svet, da se tako za to zavzame, da se razmere na ljudski šoli čimprej preuredijo.

Smartno pri Gornjem Gradu. Z velikim veseljem pričakujemo tukaj no ve zvonove. Dobimo 3 bronaste iz ljubljanske livarne. Kakor vedno, so se tudi ob tej priliki tukajšnji župljani izkazali radodarne in za božjo čast vnete. Dasiravno ni velika župnija, so pa vendar v pretekli jeseni v kratkem času zložili skupaj blizu 55.000 din. (220.000 K). Prisrčna hvala in slovesni Bog plačaj blagim možem, ki so k temu pripomogli, kakor pravi domača pesmica: So dobri možje naši se skupaj tu zbrali. — Pa silni, nadležni, potrat denar. — Miru prav.

nobenemu niso prej dali. — Ko najšel on v žepu veliki je dar. — Posebne zasluge imajo pri tem Martin Zavorovšek, Fr. Lener, zlasti še Franc Remic (Zefelj), ki je imel največ skrbi in potov tudi v Ljubljano. Prihodnjo nedeljo 26. t. m. se bodo, ako Bog da, spravljali v zvonik. Poprej še bo okoli njih zunaj med godbo in petjem darovanje; ako bo mirno, solčno vreme, tudi zunaj cerkve pridiga. K tej prelepi in veseli slovesnosti ste verniki od blizu in daleč najlepše povabljeni.

Rajhenburg. Govori se, da se bo naš naučitelj ločil od nas v Celje v svojo hišo. Najbrž te govorce ne odgovarjajo resnici; v njih se zrcali le tiha želja vseh Rajhenburžanov, da bi radi videli, če bi odšel; saj je znan vsled velike obzirnosti napram učitelstvu šole, vsled svoje odkritosrčnosti in miroljubnosti nasproti tržanom in vsled svoje velike delavnosti v „Sokolu“. Nazdar, brat Sokol! Bog živi!

Rajhenburg. Navdušen, vročekrvni pristaš mustačastih demokratov izpod zvona sv. Petra je moral plačati več sto kron stroškov, ker je razžalil našega vrlega somišljenika in trškega župana Čvirna. Čevljarstvo mora le biti dobra obrt, da lahko čevljar A. plača toliko stroškov! Mogoče pa so mu plačali Sokoli, oz. povrnili denar, saj posebno nadučitelji vlečejo masne plače. Gospod A., drugič ne pojdite na led, da se zopet ne vdere; draginja je čedalje večja.

Rajhenburg. V podružnici sv. Križa smo obhajali zlato poroko krščansko vzglednih zakoncev Kelhar Martina in Jožeta iz Čerenca in ob enem poroko dveh njegovih sinov Jožeta in Janeza. Bog dai tudi zanaprej obilo blagoslova pridni in krščanski Kelharjevi hiši!

St. Vid pri Planini. Večina pametnih mož se je že povrnila nazaj v našo Kmetiško zvezo in zapustila samostojno stranko. Pričakujemo, da bo to storil tudi J. S., kmet v Dobropolju. Čudno se nam zdi, da se drž. tako dolgo samostojnih, stranke, ki se rekrutira po večini iz nekdanjih štajercijancev, ki so bili veri in duhovnikom sovražni. J. S. pa ima 2 sina pri Salezijancih, ki bosta kmalu duhovnika. toraj ne spada v stranko, ki napada duhovnike in Cerkev. Pa brez zamere!

Razne novice.

Slovesnosti poroke našega kralja. Poroka našega kralja z rumunsko kraljico Marijo se bo najbrž vršila dne 4. unja t. l. ob binkoštnih praznikih. Slovesnosti poroke so določene na pet dni. V Beogradu je sestavljen poseben odbor, da se posvetuje in pripravi svečanosti ob priliki poroke kralja Aleksandra. Odbor je imel dne 14. t. m. sejo, na kateri je bil določen načrt te slovesnosti, načrt bo v odobrenje še predložen kralju in vladi. Vse slovesnosti bodo imele narodni značaj. Priredile se bodo razne umetniške manifestacije, v Beogradu velik koncert — pri katerem bo sodelovalo 200 glasbenikov — nadalje svečana gledališka predstava v narodnem gledališču, takozvani „beneški večer“ na Savi in na Donavi, umetniške razstave, vojaške parade v velikanskem obsegu itd. V drugi polovici meseca aprila pričakujemo prihod rumunskega kralja v Beograd. Minister kraljevega dvora Jankovič in predsednik beograjske občine sta dne 13. t. m. obiskala ministrskega predsednika Pašiča, s katerim sta razpravljala o pripravah za slovesnosti ob priliki prihoda rumunskega kralja v Beograd ter o slovesnostih ob priliki poroke kralja Aleksandra.

Strašen seznam pohablencev iz svetovne vojne. Amerikanci so sešteji invalidne izza svetovne vojne in jih porazdelili na posamezne države takole: Francija ima 1.500.000 vojnih pohablencev, Angleška 1.000.000, Italija 570.000, Poljska 320.000, Amerika 246.000, Čehoslovaška 175.000, Avstrija 164.000, Jugoslavija 154.000, Kanada 88.000, Rumunska 84.000, Belgija 40.000 in Nemčija 1.400.000. Skupno število vseh vojnih invalidov znaša — 5.917.000.

Zamrznjene reke. Ostri mraz zadnjih dni je povzročil, da so nekatere velike reke zamrznile. Donava je čisto zamrznila in znaša debelost ledu bolj

kod kraja 25 cm. Sava je zamrznjena le samo ob obali. Zadnjič so velike reke zamrznile leta 1910 in je znašala debelost ledu na Donavi pol metra, — tako da so se lahko vozili na saneh in vozovih preko.

Samomor generala. V Gradcu se je ustrelil general Oskar Bankovac. ki je bil naš jugoslovanski državljani. Bankovac je prosil pri nas za pokojnino, a so mu v Beogradu to prošnjo zavrnili. Radi obupnega finančnega stanja in radi pomanjkanja si je končal sam življenje.

Cene padajo, toda ne pri nas, ampak v Avstriji. Graška „Tagespost“ od srede poroča, da je došla v Gradec velikanska množina sladkorja iz Češke, nadalje velike množine masti, raznovrstne moke, kave in riža. Imenovani list z radostjo pozdravlja dejstvo, da so začele cene za ta živila v Avstriji zelo padati. Kako je pa pri nas? Vsled naše slabe gospodarske politike pa cene za živila v naši državi brezjemenno skokoma naraščajo. Narobe svet!

Parnik — se je potopil. Brzoparnik na dva vijaka „Conia“, ki je spadal k liniji Hamburg—Amerika, je zadnji dne na dolnji Labi na take množine ledenih plošč, ki so plavale po reki, da je dobil luknjo in se potopil. Od posadke se je rešilo le 12 mož.

Največji parnik na svetu gradijo Angleži. Novi parobrod bo tehtal 56 tisoč ton in bo zgrajen za prevoz štiri tisoč potnikov. Dolg bo 320 m, visok 32 m in širok 30 m. Parnik, ki se bo imenoval „Majestic“, bo kurjen s petrole-om, kar bo obdržalo vedno enakomerno hitrost med vožnjo. Na svojo prvo pot po morju se bo podal novi ladijski velikan 15. maja t. l.

Pomiloščenje čehoslovaških komunistov. Po poročilih iz Prage bo predsednik čehoslovaške republike te dni pomiloštil vse tiste komuniste, ki so se udeležili komunističnih prevratnih poskusov leta 1920. Nad 500 komunistov med temi tudi njihov vodja Muna, bodo deležni pomiloščenja in izpuščeni iz ječ. Kaj pa pri nas?

Steklo, ki se ne da streti Inženirji neke češke tvornice za steklo so iznašli način, po katerem se zamore napraviti steklo, katerega vobče ni mogoče razbiti in tudi ne počti na ognju. Preizkusili so jakost stekla na ta način, da so napravili steklene zagozde in jih zabijali v lesene klade, pa so vzdržale udarce. Izdelali so iz tega stekla tudi lonce, jih pristavili k močnemu gorečem ognju, a niso počili. Industrija tega čudnega stekla bi se lahko lakoj razvila na veliko, ako bi ne bila silno velika carina na pesek, ki se rabi pri izdelavi tega trpežnega stekla, ki se mora uvažati iz Nemčije.

Ustrelila se na moževem grobu. V Iserlohnu na Nemškem je povozil smrtno tramvaj nekega delavca. Ko so žrtve tramvaja že položili v grob, ter mu je pelo pevsko društvo poslovno pesem, je potegnila žena rajnega revolver in si pognala kroglo v glavo. Smrtno ranjeno ženo so prepeljali v bolnico.

Smrt — radi cigare. V Remscheidu je prenočil neki mlad človek v hotelu. Kot strasten kadilec si je zapalil ležec v postelji cigaro in pušil, dokler ga ni premagala utrujenost in je zaspal z gorečo smodko v ustih. Med tem pa je padla cigara iz ust na posteljo; in jo užgala. Kadilec se je še le prebudil, ko je bila cela postelja že v plamenu. Silno se je ustrašil in ves zmeden se je pognal skozi okno sobe 14 metrov globoko na cesto, kjer je ob ležal pri prici mrtve.

Odbila — krvno nagrado. Hči gosliničarja Kratzmüller v Herfordu bi imela dobiti nagrado 20.000 mark, ker je predala policiji ubijalca načelnika Seiferta. Ona pa je nagrado odbila z opravičbo, da odklanja — krvni denar.

Štrajk — radi pušenja. Zadnje dni je prišlo v Leedsu na Angleškem v tvornici za perilo do štrajka delavk radi pušenja. Med delom je bilo v tej tvornici strogo prepovedano pušiti. V ponedeljek pa so iztaknili nadzorniki štiri delavke s cigaretami v ustih — tvornica je te delavke odpustila takoj iz službe, a njihove tovarišice so stopile v stavko z zahtevo, da se sprejme odpustitve zopet nazaj v delo. Tvrdba je to zahtevo štrajkarice odbila in se — da je že v tvornici 4 dni stavka.

Tatvina v francoski državni banki in tiskarni bankovcev. Ko so med vojo Nemci napredovali na Francoskem, se je francoska državna banka umaknila v Clermont-Ferrand. Ko so nedavno radi preureditve pregledovali zaloge po kletah, so odkrili, da manjka 100.000 frankov in sicer dva seznanja s tisoč bankovci po 50 frankov. Ne ve se, ali se je tatvina sedaj, ali pa že poprej izvršila, sumijo pa Italijana Demarchija, ki je kot elektrotehnik imel večkrat opravka v bančnih in tiskarniških prostorih ter je vse kote dobro poznal.

Da si kupijo živil za gladojuče ubogo ljudstvo, snujejo v sovjetski Rusiji zakonski načrt za prodajo cerkvenih dragocenosti in umetnin.

Črni princ kot vratar. V nekem velikem hotelu v Nici služi zamorski princ Brahim Kahala Hengami, prestolonaslednik v Bornou — kot vratar. Državo njegovih prednikov so si že pred vojno razdelili Francozi, Angleži in Nemci ter napravili iz nje svoje kolonije, njemu kot odstavljenemu princu so pa nekaj let plačevali precejšnjo vzdrževalnino, ali kakor se pravi, apanažo. S temi obilnimi sredstvi je črni princ mnogo potoval po Evropi in privoščil si je v obilni meri — vse. naslad, ki jih nudi. Nazadnje se je zapil in zakartal. Ko je šlo z njim tako navzdol, je prišel celo radi raznih stvari francoskim oblastim v roke. Bil je dolgo zaprt, ko je bil spet prost, je šel domov v Afriko, tam ga pa ni držalo in sedaj rajši v hotelu bogatinom služi in vrača odpira.

Izbruh svetovne stavke. Ameriška poročila pravijo, da bo izbruhnila v Združenih državah Severne Amerike velikanska splošna stavka, kajti že delj časa trajajoča pogajanja med delavci in podjetniki so prišla sedaj na mrtvo točko in so se popolnoma razbila. Rudarji n. pr. zahtevajo 20% povišanje medz in nočejo od te zahteve za las odstopiti. Rudarjem so se sedaj še pridružili železničarji, vsled česar bi stavkalo več milijonov delavcev, zlasti, ker se je tudi delavstvo v predilnicah in drugih podjetjih izreklo za stavko. Angleško časopisje zatrjuje, da utegne ta stavka potegniti s seboj še tudi mnogo delavstva evropskih industrijskih držav, vsled česar bo ta stavka svetovna stavka!

Amerikanska reklama. Neka ameriška trdnica tkanin je nalepila vse polno lepakov sledeče vsebine: „Iščite se oseba, ki dobro izgleda in po dnevi rada spi. Drugega ni potrebno, kot prav trdno spanje. Plačujte se prav do bro!“ — Velika množica je oblegala to podjetje, da se ponudi za trdno spanje proti dobremu plačilu, ko se je pa zveželo, zakaj gre, se je odmikal eden za drugim. Iskali so namreč — človeka, ki bi hotel ležati v izložbi tega podjetja, oblečen v tkanine, ki se v njem izdelujejo, v dokaz, — da te tkanine tudi v tej hudi zimi kljubujejo mrazu. — Nekateri so vendar pokusili, pa ne dolgo, tvrdba je morala nazadnje obleči voščenege moža v se svoje izdelke in ga razstaviti v oknu, živim je bilo kljub veliki reklami le premrzlo.

Reklama v oblakih. V Buffalu, do movini Barnumovi, ki je slovel kot kralj reklame, so prišli na naravnost neverjetno misel. S pomočjo ogromnih reflektorjev so pričeli projicirati razne reklamne slike, ki se vidijo potem v oblakih. Najprej so projicirali sliko nekega stolpa, ki se je, čeprav samo v zunanjih obrisih prav lepo videla. „New York Herald“ piše, da gračjo sedaj reflektorje, katerih svetloba je preračunjena na 1 milijardo sveč. Na ta način bo omogočena razklamne slike, predstavljajoče razne svetljave 12 do 13 tisoč metrov oddaljenih oblakov. Tako bodo Amerikanci prav kmalu gledali v oblakih re zobne praške, luksuzne predmete itd.

Dragocenost vsake hiše je lekar narja Feller prijetno dišeči „Elsafluid“, najboljšo sredstvo za drgnjenje nrbta, rok, nog in celega telesa, kot kosmetikum za negovanje zob, zobnega mesa, ust, glave itd. Močnejši in boljše, kakor francosko žganje. Tri dvojnate steklenice ali 1 specialno steklenico skupaj z omotom in poštno no za 48 K pošilja Eugen V. Feller, Stubica donja, Elsa trg 341. Hrvatske

LEPOTA

kože, obraza vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las se morejo samo skozi razumno nego lepote doseči. Tisočera priznanja so dospela od vseh dežel sveta za lekarnarja Fellerja:

ELSA lilično mlečno milo najbolje blago, najfinejšo milo lepote; 4 kosi z zamotom in poštnino 98 K.

ELSA obrazna pomada odstrani vsako nečistost kože, solnčne pege, najedance, nabore i. t. d., naredi kožo mehko rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino K 52.—

ELSA Tanochina pomada za rast las krepi kožo glave, preprečuje padanje, lomljenje in cepanje las, zaprečuje prhut, prerano oviselost i. t. d., 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštn. K 52.

Predajalci ako naročijo najmanj 12 kosov od enega predmeta dobijo popust v naravi.

Razno: Lilično mleko 15 K.; Brkomaz 8 Kr.; najfinejši Hega puder dr. Klugera v velikih originalnih škatuljah 30 K.; najfinejši Hega zobni prašek v patent škatljah 30 K.; puder za gospe v vrečkah 5 K.; zobni prašek v škatljah 7 K.; v vrečkah 5 K.; Sachet dišava za perilo 8 K.; Schampon za lase 5 K.; rumenilo 12 listkov 24 K.; najfinejši parfem po 40 in 50 K.; Močna voda za lase 58 K. Za razne predmete se zamot in poštnina posebej računa.

EVGEN V. FELLER, lekarnar, Stubica donja, Elsa trg 34! Hrovaško. 2—20 741b

Našli bode za lastno uporabo in **DARILA**, predmete v zlatu, srebru, nakitu, ure, verižice, prstane, uhane, narokvice in krstne spominske obeske od raznih potrebščin

kaj iščete

pri znani firmi **SUTTNER** po najnižjih dnevnikih cenah v najlepšem modernem izdelku. Zlice, nože vilice in škarje, žepne nože, doze za cigarete in tobak, stroje za briti, vžigalnike i. t. d. vsebuje sijajni katalog s slikami od

Tvorniške tvrdke **H. SUTTNER**, Ljubljana št. 992.

Kristal

tovarna brušenega stekla in ogledal. **MARIBOR**, Vrbanova ulica št. 1.

Brzjavi: Kristal Maribor. Telefon št. 123.

Nova moderno urejena tvornica izdeluje zrcala raznih oblik in velikosti od najpreprostejših do najfinejših, ima na izbero kristalno steklo (brušeno) v poljubnih vzorcih za opremo pohištva, za napise tvrdk in varnostno steklo za vrata; prevzema izdelavo vlaganja brušenega stekla po različnih vzorcih v medenino (mes ng) za vrata i. t. d. Poškodovana zrcala se prevzamejo v popravilo. Točna postrežba! Zmerne cene!

DOBRO IN POCENI

kupite edino pri tvrdki

Jakob Lah, Maribor, Glavni trg 2.

Zimsko perilo, obleke, klobuke, črevlje, dežnike, copate, nogavice ter razno galanterijsko blago.

Najceneje! Solidno!

LES

stoječi in ležeči kakor tudi

gozdove

kupuje po najvišjih cenah

MATIJA OBRAN

električna žaga

Maribor, Loška ulica 15. Skladišče v Tattenbachovi ulici.

MALI OGLASI:

Kontoristinja račetic, išče primerne službe. Vešča slovenskega in hrvatskega jezika v govoru in pisavi ter stenografije in strojopisja. Naslov pove upravnistvo lista. 101

Trte šmarnice!

Imam na prodaj 8000 šmarničnih trt boljše vrste, oglašiti se je pri Vinko Vnuk, Bentak, Jurščak pri Ptuj. 1—8

Pridno dekle

sprajme trgovska hiša pri dobri postrežbi in dobri plači. Pretežno delo je krmiljenje 2 avinj, celo za t. č. čisti ozla polje in sodelovanje v h. št. Vpraša se na Stan Schmid, Strass, (Uot vrogau), Stak. 1—8 97

Bencinmotorje

domače, sadjerne in snailine mlice, koruzotrebce, reporezne, krmoresne stroje, urmosiplivce, ml. tilne stroje, gepeljae, preše za sadje, osočne sesalke, domače peči i. t. d. dobavljiva takoj Stan Schmid, Strass, (Uot vrogau) Stak. 1—8 98

Organist cerkvenik

se sprajme pri Sr. Juriju na Pesnici. Stanovanje in vrst, plača po dogovoru. Nastop takoj. Zupni urad Sr. Jurij na Pesnici, p. Gor. Sr. Kungota. 95

Posestvo

na predaj; obstoječa is stanovanjska za družino, novo gospodarsko poslopje, 16 oratov zemlje, lepe njive, travniki, lahko redi troje goved. Tudi hosta je poleg in travniki zasajenih s brajdami in sadnim drevjem. Posestvo je tik farne cerkve Sv. Miklavža nad Laškim. Cena 120.000 K. Več se izve v trgovski ulogi pri Sr. Marjeti poleg Rimskih toplic. 1—2 100

Travnik vseeno v najem, ali kupi Matija Obran Maribor Loška ulica 15. 6—10 2

POZOR!

Gotove obleke, površnike, zimsko perilo, posteljne parje, dežnike itd. se dobi najceneje pri

J. TRPIN Maribor, Glavni trg 17

Kot kolarski mojster

bi se rad nasečil v vseh kolarskih poslih dobro izvežban kolar. Prevzema tudi že obstoječo kolarsko obrt. Vstop: tudi v večje podjetje kot delavec. Občasni uradi in sa sebitki, ki vedo sa prime en kraj in prostor, blagovolijo naj to sporošiti na naslov: Kristjan Hribernik, kolar v Marenbergu. 2—3 88

Kupim malo posestvo z gospodarskim poslopjem, tudi kupim gostilno ali jo vzemem v najem za več let. Naslov v upravi lista. 8—8 77

Ljudska posojilnica v Celju

pri „Belem volu“.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po

4 1/2 % oziroma 5 %

od dneva vloge do dneva dviga. Posojila daje na vknjižbo, poročtvo in zastavo. — Otvorja trgovske kredite pod zelo ugodnimi pogoji.

Spodnještajerska ljudska posojilnica

v Mariboru, Stolna ulica šte. 6, r. z. z n. z.

obrestuje od Novega leta naprej navadne vloge po

4 1/2 %

Trajne in večje vloge pa po dogovoru.

V vsaki krščansko zavedni hiši naj bo naš list!

Mlin na Loki poprej Rengo pri Ptuj

melje in izmenjava vse vrste žita. Mlin je na novo popravljen, ter izdeluje tudi zdreb.

Kupuje vse vrste zrnja po najvišji dnevni ceni.

RIHARD ORSSICH, PTUJ.

POZOR!

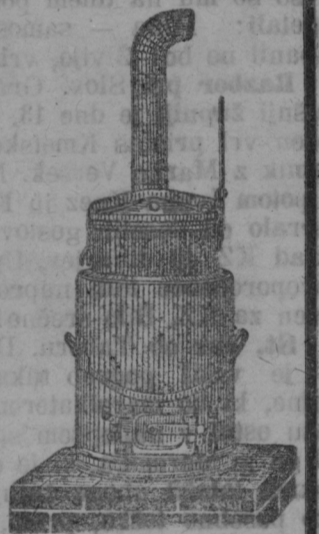
Skladišče poljedelskih strojev prvovrstnih tovarov kot Umrath & drug, Babna, Mayfarth & drug, Dunaj, Wichterle & Kowarik, Prostejov, Titania, Wels i. t. d. se nahaja pri tvrdki

IVAN HAJNY

MARIBOR, Aleksandrova cesta 45

nasproti glavnemu kolodvoru ter priporoča:

vite s pripravo, mlaticne, žitne čistilne mlince, trijerje ali obiralnike, slamoreznice za ročni ter pogoa na vitel, s. dne mlinc, grozdne mlince, stiskalnice, reporeznice, drobilne mlince za izdelovanje vsakovrstne moke, koruzne robkarje, sesalke in pocinkane cevi gnojnice črpalke, Sackove pluge, izborna pocinkane brzoparilike v velikostih 50 do 120 l, brzoparilne lonce, mlečne posnemalnike. Oskroim tudi prvovrstne slamorezne nože. Popravilo raznovrstnih strojev se izvrši dobro in zanesljivo. Postrežba točna in solidna. Stevilna pohvalna priznanja na razpogolago! Zastopniki se sprejemajo.

Zadružna gospodarska banka d.d.

Podružnica v Mariboru.

Začasno: Koroška cesta 1/L — Telefon 311. — Brzjavi: Gospobanka.

Centrala: Ljubljana. Podružnice: Djakovo, Sarajevo, Sombor, Split, Šibenik. Ekspozitura: Bled.

Interesna skupnost z Sveopčo Zanatijsko banko d. d. v Zagrebu in njeno podružnico v Karlovcu in Gospodarsko banko d. d. v Novem Sadu.

Kapital in rezerve skupno z afilijacijami čez K 50.000.000.—

Daje trgovske kredite, eskomptira menice, lombardira vrednostne papirje, kupuje in prodaja tuje valute in devize, sprejema vloge v tekočem računu in na vložne knjižice ter preskrbuje vse bančne in borske transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.